

DELO ŽIVLJENJE

glasilo delorne skupnosti tovarne obutve alpina žiri

LETNIK 18

ŠTEVILKA 1

ŽIRI, JANUAR 1979

Črka je eno, praksa pa ...

Se nekaj dni in v nizu let bomo napravili nov voz. Nekaj dni bomo imeli čas za to.

Morda bo to tudi priložnost za miselni prelet preteklega leta, ki ga v tovarni zaključujemo z izredno razgibanim samoupravnim odločanjem.

Za nami so zbori delavcev, referendum, pred nami vse tisto, za kar smo se pred dnevi papirnatu odločili. To pa je kar precej. Sprejem samoupravnega sporazuma o urejanju medsebojnih razmerij pri ustvarjanju skupnega dohodka še ni jamstvo, da se bomo tako res ravnali. Pomembno je, da bomo sposobni doseči združevanje sredstev tozdov za skupne naložbe na podlagi skupaj ugotovljenih potreb.

Pri tem so pomembne zlasti medsebojne obveznosti pri ustvarjanju skupnega dohodka.

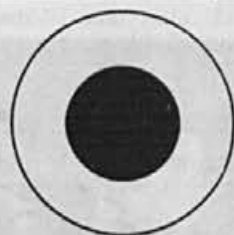
Osnova za razporejanja skupnega prihodka med TOZD je vedno prihodek, ustvarjen s prodajo skupnega proizvoda. Pri tem bo seveda nujno priznati vsaki temeljni organizaciji stroške, ki jih je imela, dohodek pa podeliti na podlagi življenjskega dela.

Če bodo te misli postale vsakodnevna praksa, bo mnogo lažje uresničevati dokaj optimistične delovne načrte naših temeljnih organizacij in izpolniti naša pričakovanja, ki smo jih zapisali v samoupravni sporazum o temeljnih srednjeročnega plana razvoja delovne organizacije.

Verjetno bo težalo vsak dan misliti na to, kaj smo se dogovorili 27. decembra 1978, pa 28. in 29. decembra. Mimo mnogo čeri, ki nas čakajo v poslovnem morju, naj bi nam pomagalo še mnogo drugih aktov, ki smo jih sprejeli. Le-ti naj bi bili osnova za naše medsebojno ravnanje in pametno organiziranje.

Torej, na papirju vemo kaj bomo morali delati, kako se bomo pri tem organizirali in kako vedli. Ali bo praksa res spet daleč od naših želja? Saj je vendar vse odvisno od nas samih!

Uredništvo

**KAKO SMO
IZVAJALI SISTEM
DELITVE
SREDSTEV ZA
OSEBNE DOHODKE
V LETU 1978**

Lahko trdimo, da se je analitična ocena delovnih opravil izjavila, kajti pritisk na komisijo je bil velik. Ko je prišlo do prvih sprememb, so se razmerja porušila.

Opazili smo, da sistem ni posebno spodbuden.

Ugotavljanje delovnega uspeha je ostalo v mejah osebne ocene, kar velja zlasti za delavce, ki ne delajo na normi.

Trdimo, da se mnenja sindikalne organizacije v zvezi s temi vprašanji med letom niso upoštevala, razen zadnjega predloga, naj bi bile komisije po tozdih, kajti ustvarjeno pripada delavcem TOZD, seveda ob primerno urejenih dohodkovnih odnosih.

V zvezi s komisijo, ki naj bi na ravni DO, vsklajevale interese, še nekaj; le-ta šteje 11 članov, od katerih jih je 6 iz strokovnih služb. Ostalih 5 je delegatov posameznih tozd. Menimo, da člani komisije iz strokovnih služb (6) ne bi smeli imeti pravice glasovanja, ker gre za vsklajevalno komisijo in so ti strokovnjaki prisotni le zaradi poplajevanja in dogovarjanja.

Sindikalna
organizacija

Srečno

1979

dogovarjamo se – dogovorili smo se

Naši sodelavci razmišljajo

Ob zaključku leta je navada, da ocenjujemo naše delo za nazaj, hkrati pa razmišljamo o prihodnosti. Prav zato smo se namenili, da vprašamo nekaj članov kolektiva, kaj menijo o tem.

Novo leto nameravam pričakati v mladinskem domu, kjer bo mladinska organizacija pripravila silvestrovanje.

Viktorija ŠEMRL – obrat Col

Res je že skrajni čas, da na Colu zgradimo tovarno, ki jo obljublja že od otvoritve sedanjega obrata.

V naslednjem letu pričakujem tudi boljše osebne dohodke in boljši življenjski standard.

Marija PREGELJ – obrat Col

Kar v redu če bo šlo tako naprej; delo imamo, zaslužimo, toda vsi težko čakamo, kdaj bo zgrajena nova tovarna.

Sicer bom pa novo leto pričakala kar doma.

Marija ŠEMRL – Obrat Col

Želim, da bi v prihodnjem letu napravili še več parov kot letos, hkrati pa bi to pomenilo tudi večje osebne dohodke. Prav bi bilo, da bi čimprej omogočili, da bi se zaposlilo še več ljudi, ki nimajo primerne zaposlitve v našem kraju.

Bruna SKVARČ – obrat Col

V zvezi z gradnjo tovarne so nas dobro seznanili, sedaj samo še čakamo, kdaj bo to. Na to čaka dosti ljudi, ki bi se želeli zaposliti v Alpini na Colu.

O silvestrovanju ne razmišljam.

Rajko Kosmač – prirojevalnica

V zvezi z organizacijo dela bi predlagal prerazporeditev dela. Verjetno pa bodo potrebne tudi dodatne investicije v stroje. Zastoji nastajajo največ zaradi materiala.

V zvezi z osebnimi dohodki menim, da so še vedno neustrezne norme, ki so sicer dovolj napete.

V zvezi s sprejemanjem samoupravnih aktov pa mislim,

da bi se morala njihova načela izraziti res tudi v praksi.

Rička URŠIČ – Šivalnica

Mislim, da bi morali izboljšati notranjo organizacijo. Ne bi se smelo dogajati, da med tednom nimamo dela, v soboto pa moramo delati. Rezerve so tudi v tem, da bi vsaka delavka res delala tisto delo, ki ji leži. Tako bi lahko vse zaslužile več. Torej, predlagam, da se razporedimo po možnostih.

dogovarjamo se – dogovorili smo se

V zvezi z delovnimi pogoji pa bi ponovno opozorila na še vedno nerešeno vprašanje prezračevanja, kar že občutno vpliva na zdravje delavk v šivalnici. Najlepše darilo dedka Mraza nam bi bilo prav rešitev tega vprašanja.

Janez LOGAR – sekalnica

S sedaj zastavljenim programom bo treba nadaljevati. Doseči bo treba, da naročila ne bi kasnila, da plani ne bi bili tako različni, kajti to meša proizvodnjo in zmanjšuje storilnost. Za naš oddelek je značilno, da se je treba stalno prilagajati glede na različne artikle in nove faze; včasih je treba več, včasih manj ljudi.

V kraju bi morali čimprej dokončno rešiti vprašanje vodovoda in kanalizacije, no sedaj izgleda da bo to šlo.

Ne morem pa mimo neodgovornega ravnanja delavcev, ki so pluzili cesto Trebija–Žiri, in so raje pili na Trebiji, kot da bi orali.

Heron ŠUBIC – lahka montaža

Treba bi bilo doseči večjo plansko disciplino. V zvezi z medsebojnimi odnosi pa bi omenil hitrejše ukrepanje in večje upoštevanje mišljenja oddelka v zvezi z delom.

Tudi minulo delo bi morali bolj upoštevati in ob tem težke delovne pogoje, v katerih so ustvarjali starejši.

V kraju pa bo res treba čimprej urediti kanalizacijo in smetišče.

Rajko ALBREHT – težka montaža

Vsi skupaj bi morali bolj paziti na kvaliteto. Opažam, da napake delajo že tudi v oddelkih ki delajo pred nami. Če bi odpravili to, bi prav gotovo vplivalo tudi na boljše osebne dohodke.

V krajevni skupnosti je potreba veliko, denarja pa premalo. Mislim pa, da je še mnogo ljudi, ki bi lahko poprijeli za delo ali prispevali s sredstvi, če bi ugotovili, da gre za pametne zadeve.

Ivo ŠUBIC – vzdrževalni obrati

Doseči bo treba, da bomo vsi imeli večjo zavest pri delu, večjo delovno disciplino, da ni potrebno ljudi stalno priganjati. Za Alpino in industrijsko cono je pomembno, da čimprej rešimo vprašanje električne energije v tej industrijski zanki. V zvezi s tem bo treba še investirati. V zvezi z osebnimi dohodki menim, da razmerja med službami niso prava.

Za boljše uspehe delovne organizacije bo potrebno večje sodelovanje vseh služb, ne »gledati« pod prste drugim, temveč predvsem skrbeti za delovni učinek.

nji razdelilnik prispevka za SISEOT:

- TOZD Obutev Žiri 27 %
- TOZD Obutev Gorenja vas 3 %
- TOZD Plastika 70 %

Ta razdelilnik velja tudi za prihodnje leto. Ob koncu prihodnjega leta pa bi ponovno ugotovili in stroške prispevka za SISEOT v letu 1979 razmejili na podlagi dejanskega uvoženega materiala in storitev v letu 1979.

Delavski svet je sprejel še naslednje sklepe:

- sprejme se predlagane spremembe dopolnitev akcijskega programa za izvajanje zakona o združenem delu.
- Za člane komisije za delitev sredstev za OD v TOZD Obutev Žiri se imenujejo:

Dolinar Anton, Kržič Ivica, Mlakar Ernest, Dolinar Jakob, Vehar Marija, Žakelj Bojan, Novak Meri, Pipan Milan, Mlinar Janez, Božič Zmaga, Koren Draga.

– Nabavi se 10 gasilskih aparatov (9-kilogramskih), s skupno vrednostjo 5500 din z zahtevo, da bodo tudi redno vzdrževani in uporabni.

– V zvezi z obdaritvijo otrok ob novem letu pa je DS sprejel naslednji sklep:

Obdari se otroke v starosti od 2. leta do vključno 4. razreda, ki so zavarovani preko naših delavcev.

Iz sklada skupne porabe se izloči 75.– din na zaposlenega na dan 1. 12. 1978.

Za obrat Col pa velja sklep, naj se obdari vse otroke rojene od 1. 1. 1968 do 31. 12. 1978, ne glede na to, kje so zavarovani.

Marijan Bogataj je povedal: Gradnja skladiščne hale je nujna, da bomo pridobili dovolj skladiščnih in kratih proizvodnih prostorov.

Kot nam je vsem znano, imamo še vedno v našem številnih prostorih zunaj tovarne. Spomladi prihodnjega leta se bo pričela adaptacija Partizana, zato bomo morali dvorano izprazniti. Nova hala bi v glavnem služila skladiščenju gotovih izdelkov, delno pa tudi skladišču materiala. Iz sedanjega novega skladišča gotovih izdelkov bi preselili obutev v novo halo, v izpraznjenih prostorih pa bomo organizirali proizvodnjo smučarske obutve, katero sedaj izdelujemo v montaži, kjer je prostor absolutno premajhen, poleg tega pa še ovira ostalo proizvodnjo. V tem primeru bi odpadel obojestranski transport, to je polizdelkov in gotovih izdelkov pa tudi delo bomo lažje organizirali. Hala bo grajena iz železobetonskih elementov v izmeri 82,5 × 40 m (3300 kv. m). Lokacija je ob obstoječi hali plastike na severni strani, torej bodo za novo halo potrebne le tri nove stene.

Po predvidevanjih bo gradnja stala približno 20 milijonov din.

Delavski svet je sprejel sklep, da se odobri investicija za gradnjo skladiščne hale v Žiri. Investitor te hale je TOZD Obutev Žiri, soinvestitor pa TOZD Prodaja. TOZD Obutev se kot investitor strinja s tem, da se začne s pripravljalnimi deli za to investicijo, ki naj bo realizirana do konca prihodnjega leta.

– Sprejmejo se aneksi k Samoupravnim sporazumom o temeljih planov samoupravnih interesnih skupnosti v obdobju 1976–80 vsebinsko za leto 1979 in 1980, prispevne stopnje pa samo za leto 1979, za leto 1980 jih bomo sprejemali ob

(Nadaljevanje na 4. strani)

TOZD Obutev Žiri.

Delavski svet TOZD Obutev Žiri, 23. 11. 1978

Med drugim je delavski svet obravnaval:

- imenoval inventurne komisije
- sprejel razmerja za prispevek SISEOT (Samoupravna interesna skupnost za ekonomske odnose s tujino)
- spremembe dopolnitev akcijskega programa za izvajanje zakona o združenem delu
- imenoval komisije za delitev sredstev za osebne dohodke
- obravnaval predlog komisije za delitev sredstev sklada skupne porabe
- sprejel sklep o obdaritvi otrok za dedka Mraza
- poslovnik o delu komisij za delitev sredstev OD – javno obravnavo
- investicije za skladiščno halo
- sprejel anekse k samoupravnim sporazumom o temeljih planov samoupravnih interesnih skupnosti v obdobju 1976–1980 za leto 1979 in 1980

– povečane stroške za prevoz na delo.

Na podlagi predloga Janeza Bohinca je DS sprejel nasled-

Delavke na Colu težko čakajo novo tovarno

(Nadaljevanje s 3. strani)

koncu leta 1979, s tem da bodo programi realizirani in prispevne stopnje ne bodo višje kot so v letu 1979.

— Potrdi se predlog o višjem povračilu potnih stroškov in sicer, da se povrne kilometrina, če je delavec na službeni poti z lastnim avtomobilom v višini 30 % od cene super bencina, to je 2,75 din, oziroma 10 % od cene super bencina, za povrnitev stroškov za prevoz na delo, to je 0,90 din.

— 20. decembra 1978 se razdeli »dobiček« v znesku 100 % osebnega dohodka v 11 mesecih letošnjega leta, in sicer tako, da se od skupnega bruto OD posameznika odštejejo: nagrade izumiteljem, dodatki za posebno prizadevnost, izredno plačani in neplačani dopusti, študijski dopusti ter boleznine in porodniški dopusti.

Torej upošteva naj se tudi minulo delo in stalnost, s tem da skupno izplačilo zaradi tega ni večje.

Povdarek izvozu na zahod

Glavne značilnosti usmeritve v tozdu obutev Žiri v letu 1979 bo krepitev športnega programa. V to bodo usmerjena tudi precejšnja sredstva.

Ob tem velja omeniti čevlje za po smučanju, ki se že uveljavljajo in bo treba proizvodnjo razširiti.

Za vse te naše načrte pa so naše zmogljivosti premajhne, zato bomo še delali tudi s kooperanti.

Kar zadeva specializacijo, pa je naš sedanji program preveč pester — počasi bo treba tudi v tej smeri napraviti določene premike, ki so vezani tudi na organizacijske spremembe, posebno v montaži. V zvezi s tem se bo treba odločiti, ali dati prednost ekonomiki ali naši tradiciji. Tak primer je gojzter izdelava, odločiti se bo treba, še nadaljevati s to proizvodnjo ali ne.

Tekaške smučarske obutve naj bi v prihodnjem letu izdelali približno toliko kot do sedaj. Povečujemo pa

8. redna seja komisije za delovna razmerja za TOZD Obutev Žiri z dne 22. 11. 1978

Prošnje za sprejem v delovno razmerje za Črni vrh in Col so bile rešene v skladu s potrebami po novih delavcih. Komisija je sprejela sklep, da se nekaterim delavcem izdajo nove odločbe o OD, ki jim pripadajo na osnovi 17. člena pravilnika o osnovah in merilih za delitev sredstev za OD, skupno porabo in o prejemkih. Sprejme se odpoved Stanislava Bradeska, delovno opravilo vodenje mehanične delavnice se objavi kot prosto.

9. redna seja komisije za delovna razmerja za TOZD Obutev Žiri 8. 12. 1978

Na objavljeno delovno opravilo vodenje mehanične delavnice se razporedi Petra Mlinarja. Dominik Filipič se preazporedi za opravljanje nalog pleskanje I od 1. 12. 1978 dalje. Komisija obravnava tudi prošnje za prenehanje in jih pozitivno reši.

Število parov smučarskih čevljev, zavedajoč se zimskih olimpijskih iger 1984 in naše dolžnosti in možnosti, da zapolnujemo vedno večje potrebe tudi na domačem tržišču. Pričakovati je namreč močan pritisk inozemske konkurence na naše tržišče. Ostale obutve bomo izdelali približno toliko kot lani.

Naše naloge se širijo, zato bodo potrebne tudi določene organizacijske spremembe zlasti v montaži.

Pri investicijah ne bo kakšnih korenitih sprememb: TOZD obutev Žiri bo investirala gradnjo nove skladiščne hale v Žireh in gradnjo nove tovarne na Colu, soinvestirala pa gradnjo skladišča lahko vnetljivih tekočin.

Vzporedno s tem že teče usposabljanje delavk na Črnem vrhu, tako da bo ob novem obratu na Colu in delovnih sredstvih tudi dovolj usposobljenih delavcev za normalno delo.

Jaka Bogataj

TOZD Plastika

Delavski svet TOZD Plastika, 23. 11. 1978

Dnevni red je bil podoben kot na DS TOZD Obutev Žiri, prav tako sklepi.

V zvezi z gradnjo skladišča lahko vnetljivih snovi je Janez

Bohinc povedal, da je končni investitor TOZD Plastika in ne TOZD Obutev Žiri, s tem da ostali TOZD krijejo soudeležbo. Potrebno je povečati znesek za pripravljala dela, tako da skupna investicijska dela znašajo 350.000,00 din.

dogovarjamo se — dogovorili smo se

Delavski svet je sprejel še naslednje sklepe:

— pri Ljubljanski banki, poslovna enota Škofja Loka se odpre devizni račun za potrebe službenih potovanj v inozemstvo.

— Imenuje se komisija za delitev sredstev za osebne dohodke za TOZD Plastiko, ki ima 5 članov: Jože Jereb, Vinko Kavčič, Janez Kumer, Ciril Vidmar, Roman Berčič.

V Plastiki stvarno

Količinski ter finančni plani posameznih temeljnih organizacij predstavljajo tudi sestavino celotnega gospodarskega plana delovne organizacije. Predvideni količinski plan proizvodnje ter iz njega izhajajoči finančni učinki v posamezni temeljni organizaciji morajo biti začetni v takih okvirih, da kolikor mogoče pripomorejo k uresničitvi poslovnih ciljev naše delovne organizacije. To sem poudaril zato, da ne bi pozabili ali zanemarjali dejstva, da vse temeljne organizacije skupaj sestavljamo veliko družino, v kateri se moramo enotno obnašati, da bi dosegli zastavljene smotre.

Količinskega plana proizvodnje ni možno predstaviti brez števil, zato se bom zaradi raznovrstnosti izdelkov, ki jih delamo, omejil na najpreprostejši prikaz, kakšne količine bomo izdelali v letu 1979:

	parov
— TP in PU šale	200.000
— TP in PU manšete	200.000
— PU podplati	2.100.00
— napetniki	500.000
— pete	500.000
— PVC podplati, notranjki, ostali izdelki	320.000

Planirana količina vseh izdelkov skupaj je 3.720.000 parov, kar predstavlja nad 102 milijona din finančne realizacije, pri čemer so načrtovana tudi kovinska orodja ter nekovinske forme, ki naj bi jih v prihodnjem letu izdelali 925.

Kako bomo postavljene cilje dosegli?

Proizvodnja šal bo stekla, ko bo vključen nov stroj za brizganje šal in manšet, saj so sedanje zmogljivosti popolnoma zasedene; oba stroja za izdelavo šal neprekinjeno delata. Sedaj izdelujemo manšete pretežno na enem stroju, ki zmore največ okrog 140.000 parov, če neprekinjeno dela vse tri izmene. Vsekakor bomo morali za doseg planirane količine manšet nadaljevati z letos začeto kooperacijo s podjetjem Gorenje-Metalplast iz Ruš, ki nam bo že letos izdelalo približno 45.000 parov manšet.

Če bo tako povpraševanje na tržišču tudi v naslednjih letih, bomo morali spet investirati v lastno tehnologijo, ker prevelika odvisnost od

tujega dobavitelja rodi negativne posledice, tako v pogledu razvoja, kakor tudi v finančnem smislu.

Proizvodnjo PU podplatov bo možno realizirati s predvideno modernizacijo vrtljakov, s čemer se bo zmanjšala neposredna osebna vloga in vpliv delavca (temperiranje form, temperaturna stabilnost), ker bo prav gotovo vplivalo na večjo kakovost izdelkov in manjši procent izmeta. Planirana količina PU podplatov je nekoliko manjša kot letos, predvsem zaradi odločitve, da bomo izdelovali pretežno tiste izdelke, ki največ prispevajo k stopnji pokritja, enostavnije, ki vsebujejo v prodajni ceni največ »dobička«. Posebne napore bo v tej smeri morala vložiti prodajna služba, ki bo delala izbiro PU izdelkov, ki bodo za nas najrentabilnejši.

Decembra smo pričeli delati napetnike na novem vertikalnem stroju za brizganje mas, ki ga je dobavila firma Battenfeld iz Avstrije. Po začetnih težavah zaradi nepoznavanja tehnoloških funkcij stroja ter tudi novih orodij, ki smo jih izdelali v orodjarni po lastnih konstrukcijskih zamislih v zelo kratkem času, smo pričeli izdelovati kakovostne napetnike, ki jih bomo glede na načrtovano količino lahko v celoti izdelali na omenjenem stroju. Pri izdelavi pete, PVC podplatov, notranjkov ter drugih izdelkov iz mas ni predvidena v letu 1979 nobena tehnološka sprememba ali dopolnitev zmogljivosti strojev, zato se bodo planirane količine izdelkov realizirale samo z brezhibnim vzdrževanjem teh strojev ter orodij, saj je znano, da ravno nepričakovani strojemoli, okvare hidravličnih pogonov in podobno, bistveno zmanjšujejo storilnost.

Lahko trdimo, da so naše želje dokaj realne, uresničili pa jih bomo le, če bomo enotno, temeljito, vestno ter učinkovito opravili vsak svojo delovno nalogo. Lahko bi še omenili, da bodo vplivali na realizacijo plana kadrovski problemi uvoza materialov in podobno.

Velika potica se skriva tudi v boljši izkoriščenosti proizvodnih zmogljivosti ter višji storilnosti dela. To potico pa si bomo morali sami speči, če jo bomo hoteli še razdeliti.

Jože ŠTUCIN

dogovarjamo se – dogovorili smo se

TOZD Obutev Gorenja vas

Delavski svet

TOZD Obutev Gorenja vas,
22. 11. 1978

Tudi na tem delavskem svetu so bili sprejeti podobni sklepi kot na ostalih DS.

V komisijo za delitev sredstev za OD v TOZD Obutev Gorenja vas se imenujejo:

Viktorija Petrič, Gabrijela Tavčar, Jože Prosen, Ana Perko, Marija Zorič.

Plan za leto 1979

Ko pregledujemo plan za leto 1978, ugotavljamo, da nismo mogli doseči nekaterih stvari, katere smo načrtali v planu, to je ureditev centralne kurjave in odkup zemljišča, katerega bomo potrebovali za novogradnjo. Do ureditve centralne kurjave ni prišlo zato, ker še ni jasno, kako bo z industrijsko cono v Gorenji vasi ali bo centralna kurjava skupna za vse delovne organizacije ali pa bo lahko imel to urejeno vsak sam. Ko bo to dokončno odločeno, bomo lahko šele zaprosili za soglasja in gradbeno dovoljenje. Odkupa zemljišča pa ni bilo zato, ker to zemljišče še nima urejene lastninske pravice. Ureditev hidrantnega omrežja pa je v teku in je že podpisana pogodba o delih s podjetjem Remont iz Žirov.

Za leto 1979 pa imamo naslednji plan: predvidevamo, da bomo izdelali približno 305.000 parov zgornjih delov. Menim, da bomo to lahko uresničili, v kolikor ne bo manjkalo materiala ali kakšnih večjih izpadov iz dela.

V planu investicij za leto 1979 pa imamo še dopolnitev strojnega parka, ureditev centralnega ogrevanja, odkup zemljišča in ureditev žične ograje.

VINKO BOGATAJ

TOZD Prodaja

6. redna seja komisije
za delovna razmerja
za TOZD Prodaja Žiri
16. 11. 1978

Prošnje za zaposlitev so bile rešene pozitivno, glede na predlog poslovodij prodajaln. Zaradi obnovljenih prostorov prodajalne Varaždin je treba sporočiti potrebo po 6 novih delavcih zavodu za zaposlovanje in objaviti v varaždinskem časopisu. Zadevo za izbiro poslovodje prodajalne Ljubljana IV se odstopi v reševanje delavskemu svetu TOZD Prodaja, ker so bila mnenja članov komisije za delovna razmerja deljena in ni bilo možno sprejeti ustreznega sklepa. Komisija za delovna razmerja sprejme naslednje predloge: delavskemu svetu TOZD Prodaja se predlaga, da se tov. Töne Kavčič prerazporedi na delovno opravilo organizacija izvoza I na podlagi sedaj veljavne sistematizacije; pritožba Daniela Rampreta se ne sprejme, če so odstopanja pri delu, se mora reševati za vse pomožne skladiščnike, ne samo za Daniela Rampreta in da se delo

pravilno ovrednoti zaradi opravljanja zahtevnejših del, ki niso v opisu. V prodajalni Sisak se Miri Kajtuz in Đuru Tustecu podaljša delovno razmerje za določen čas do 28. februarja 1979.

DS TOZD Prodaja
24. 11. 1978

Dnevni red je bil podoben kot na ostalih DS, zato so bili sklepi skorajda enaki.

Delavski svet pa je poleg tega obravnaval in sklepal naslednje:

– sprejel je pravilnik o reklamacijah, s pripombo, da se leta še nekoliko dopolni

– pravilnika o delitvi kadrovskih stanovanj DS ni sprejel, pravilnik o delitvi sredstev skupne porabe pa bi bilo potrebno še dopolniti.

Za člane komisije za delitev sredstev za OD v TOZD Prodaja so imenovani:

- Karel Florjančič
- Ivan Capuder
- Stjepan Novoselec
- Mahmud Lekić
- Stane Čar.

Kako in kaj bomo prodajali

Plan prodaje za leto 1979 je narejen na osnovi predvidenih možnosti na tržišču ter na osnovi naših zmogljivosti v

proizvodnji. Na strukturo plana prodaje so vplivale tudi težnje na tržišču v letu 1978 in v prejšnjih letih.

Z modne revije v Škofji Loki

Osnovni cilji, ki jih bo skušala doseči prodaja v naslednjem letu so:

- povečanje izvoza na zahod
- zmanjšanje izvoza lahke obutve v Sovjetsko zvezo
- povečanje prodaje lahke obutve na debelo, kakor tudi športne obutve
- zmanjšanje prodaje izdelkov iz plastike na domačem tržišču
- povečanje izvoza izdelkov iz plastičnih mas na zahod
- prodaja nekaterih novih vrst obutve

Pri realizaciji zahodnega izvoza smo lahko precej optimistični, glede na izredno dober sprejem novih kolekcij pri naših kupcih. Nove kolekcije vsebujejo veliko novosti, zato bo potrebno vložiti še zelo veliko naporov, da bomo lahko naročilo pravočasno uresničili. Na sklepanje pogodb z zahodnimi kupci pa na drugi strani zelo negativno vpliva nesorazmerno velika rast naših proizvodnih stroškov z ozirom na gibanje svetovnih cen. Vsi izvozniki se soočamo z istimi problemi. Predvidena inflacija pri nas bo

v letu 1978 približno 18%. Medtem, ko cene izdelkov na svetovnem tržišču rastejo približno 4–5% letno. Odpiranje teh škarij bo potrebno reševati z večanjem produktivnosti ter z drugimi ukrepi, ki naj bi vplivali na zmanjševanje naših stroškov proizvodnje.

Izvoz lahke obutve v ZSSR je sicer s stališča proizvodnje zaradi velikih serij pozitiven, vendar so se odnosi pri sklepanju pogodb tako zaostri, da bomo prisiljeni zmanjšati izvoz v ZSSR kolikor bo le mogoče. Osnovni problem so prenizke cene. Pa tudi način zavlačevanja pri sklepanju pogodb nam dela veliko težav. Izdelovanje velikih količin obutve za ZSSR si glede na dosežene cene, ki so v povprečju 3–5 nižje od naših lastnih cen, ne moremo privoščiti. Zaradi tega se bo potrebno nekoliko bolj preusmeriti na domače tržišče. Še bolj se bo treba posvetiti prodaji lahke obutve na debelo, kakor tudi športne obutve in tudi nekoliko povečati delež Alpina obutve v MPM.

(Nadaljevanje na 6. strani)

dogovarjamo se – dogovorili smo se

(Nadaljevanje s 5. strani)

Pri izdelkih iz plastike je večino surovin iz uvoza, zato ima TOZD Plastika zelo negativno izvozno-uvožno bilanco. Zaradi tega smo se v letu 1979 odločili, da povečamo izvoz na zahod in temu primerno zmanjšamo prisotnost na domačem tržišču. S tem bi se izboljšala izvozno-uvozna bilanca TOZD Plasti-

ke kakor tudi celotne delovne organizacije.

Tako bomo v letu 1979 predvidoma prodali 1.289.000 parov vseh vrst Alpina obutve in 1.750.000 parov izdelkov iz plastike (v glavnem PU podplatov) v vrednosti 785.924.000 din. Poleg tega pa bomo v naši MPM prodali še približno 860.000 parov tuje obutve v vrednosti 240.000.000 din.

Bojan Starman

Delovna skupnost skupnih služb

DS delovne skupnosti skupnih služb
22. 11. 1978

Razprava in sklepi podobni kot na DS TOZD.

V komisijo za delitev sredstev za OD v DSSS so bili imenovani:

– Minka Kopač, Anica Oblak, Peter Dolenc, Anica Govekar, Marija Kastelec.

Sklepi sprejeti na 8. redni seji komisije za delovna razmerja za Delovno skupnost skupnih služb dne 20. 11. 1978 so naslednji:

Cvetka Jereb se razporedi za opravljanje nalog korespondenca v finančno računovod-

skem sektorju za določen čas 3 mesecev. Romana Tavčar se razporedi za opravljanje nalog planiranje materiala za nedoločen čas. Milena Mlakar se razporedi za opravljanje nalog planiranje materiala za težko obutev za nedoločen čas. Marija Klemenčič se razporedi za opravljanje nalog razpis plana za težko obutev za nedoločen čas. Mojca Žibert se razporedi za opravljanje nalog tiskanje za nedoločen čas. Metka Trček se razporedi za opravljanje nalog administracija za nedoločen čas.

Janez Sedej se razporedi za opravljanje nalog modeliranje podplatov II od 1. 11. 1978 dalje. Darji Bogataj se odobri 2 dni izrednega neplačanega dopusta.

Na delavskem svetu

Delavski svet delovne organizacije
24. 11. 1978

Dnevni red spet podoben kot na DS TOZD, poleg tega pa je DS DO sprejel še naslednje sklepe:

– Gimnaziji Boris Zihl iz Skofje Loke se odobri iz sredstev sklada skupne porabe 2500 din za organizacijo obiska predstavnikov iz Smederevske Palanke.

– Za člane centralne inventurne komisije se imenujejo: Alojz Kopač, predsednik, člani pa: Stane Čar, Janez Peternej, Pavel Miklavčič, Anton Čeferin.

V decembru so bile tudi izredne seje vseh DS TOZD in DSSS ter delovne organizacije

Tudi razprave in sklepanje na teh sejah je bilo povsod podobno.

V glavnem so se dogovorili, da bi javna razprava o aktih, ki jih moramo sprejeti, tekla od 9. do 24. 12., nakar bi DS v dneh 25. in 26. 12. obravnavali pripombe in dokončno oblikovali predloge. 27. decembra bodo referendumski za sprejem

nekaterih aktov, ostale pa bomo sprejemali na zborih delavcev 28. in 29. 12. 1978.

Seja disciplinske komisije

1. redna seja disciplinske komisije
17. 11. 1978:

Komisija je obravnavala domnevne kršitve delovnih obveznosti Beatrike Poklič in ji zaradi zamujanja na delo, predčasnega odhajanja z dela, neupravičenega zapuščanja delovnega mesta med delovnim časom, neupravičenega izostanka z dela za en dan, nedostojnega vedenja do drugih članov delovne skupnosti, ne-

3. redna seja disciplinske komisije
dne 5. 12. 1978:

Komisija je obravnavala 4 primere domnevne kršitve delovne obveznosti in izrekla dva ukrepa premestitve na drugo delovno mesto za dobo enega leta, pogojno za dobo 6 mesecev, en javni opomin, v enem primeru pa je sprejela sklep o ustavitvi postopka.

Ukrep premestitve na delovno mesto »prevoz polizdelkov« v TOZD Plastika za dobo 1 leta, pogojno za dobo 6 mesecev je bil izrečen Andreju Grošlju zaradi tega, ker je spal na delovnem mestu in ker je brez dovolilnice zapustil delovno mesto.

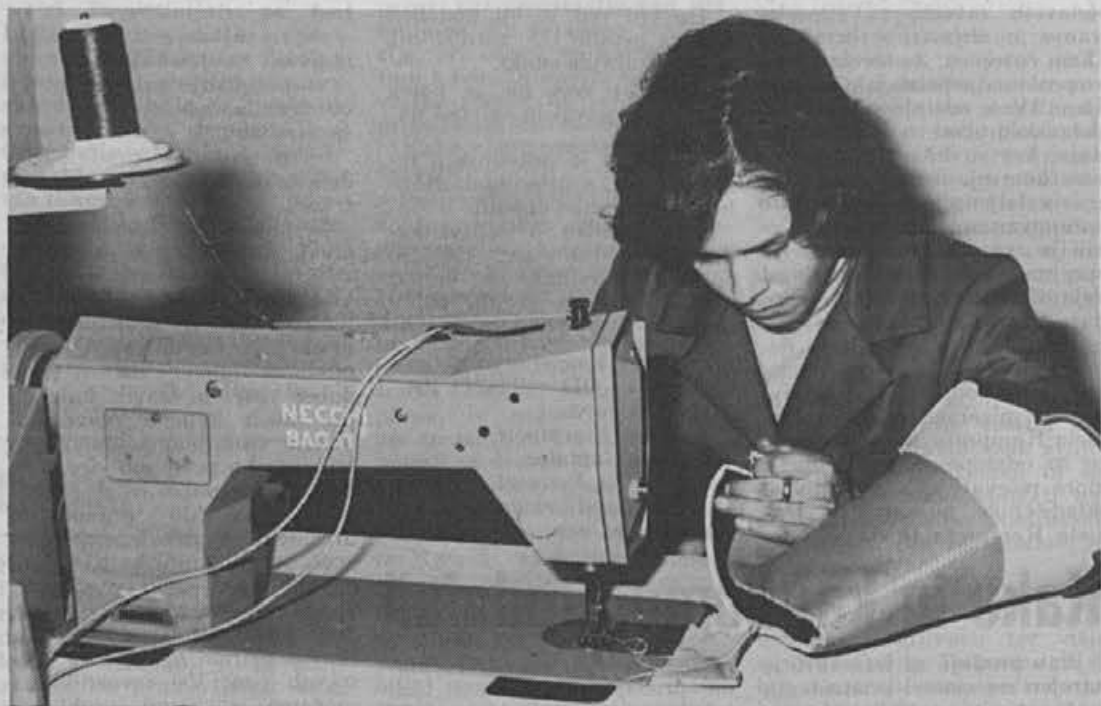
Ukrep premestitve na delovno mesto »vrtanje šal« v TOZD Obutev Žiri za dobo 1 leta, pogojno za dobo 6 mesecev je bil izrečen Francu Šifrarju zaradi tega, ker je neupravičeno izostal z dela.

Javni opomin je bil izrečen Marjanu Jerebu zaradi neupravičenega izostanka z dela in zapuščanja delovnega mesta.

Zaradi zamujanja na delo je komisija sprejela sklep o ustavitvi postopka, ker je smatrala, da je že sam doseženi postopek dovolj vzgojno vplival na delavko, da takih ali podobnih kršitev delovnih obveznosti ne bo več ponavljala.

dostojnega odnosa do strank, izostanka z dela in nejavljanja vzrokov izostanka in opitosti na delovnem mestu izrekla ukrep prenehanje delovnega razmerja pogojno za dobo enega leta.

Ali je prav sešito?

dogovarjamo se – dogovorili smo se

Kako delujejo delegacije in delegati za zbor združenega dela občinske skupščine

Vemo, kdaj smo prejeli delegatski sistem in kako ta sistem deluje, oz. kako naj bi delali. O tem je izredno nazorno razpravljal Edvard Kardelj v brošuri »Smeri razvoja političnega sistema socialističnega samoupravljanja«.

Mislim, da se moramo dogovorjenega držati, saj to so smernice za nadaljnji razvoj socialističnega samoupravljanja.

Tovariš Edvard Kardelj piše o delegatskem sistemu: »Delegatski sistem kot oblika samoupravne in demokratične integracije, ki je sposobna izraziti tako današnje interese in potrebe človeka ter posameznih njegovih skupnosti interesov in ružbe v celoti, kakor tudi napredne dolgoročne smotre razvoja socialistične družbe ter poti in sredstva, nujna za njihovo uresničevanje.«

To je hkrati tudi predstavnik samoupravnih skupnosti in njihovega samoupravnega odločanja, ker je v samoupravnem združenem delu povezan z vsemi delovnimi ljudmi, z ljudstvom in oprt na svoje razredne oziroma družbenopolitične organizacije in znanost.

Pravica delavca, delovnega človeka in občana, na podlagi katere sam v največji meri – okviru svojih samoupravnih skupnosti bodisi na podlagi samoupravnih sporazumov ali z demokratičnim odločanjem večine samoupravljalcev v posameznih samoupravnih skupnostih odloča o vseh svojih interesih, prek svojih delegacij.

Mislim, da je v teh besedah dosti povedano. Prav preko de-

legatskega sistema lahko največ pripomoremo k nadaljnjemu razvoju kraja in delovnih organizacij. Ravno zato je delo delegatov zelo odgovorno, saj so jim zaupane naloge, ki jim jih je zaupal kolektiv ali kraj. Od njihovega neposrednega učinkovitega delovanja je odvisno ali se bodo zadeve, ki so v interesu občanov tudi res uresničile.

Ko so delovni ljudje in občani volili delegate, so po vsej verjetnosti pomislili, za katerega se bodo odločili in oddali glasove.

S tem so bili delegati šele izvoljeni, toda to še ni jamstvo, da bodo ti ljudje zastopali interese ljudi, ki so jih predlagali.

Do tukaj vse lepo in prav. Potem pa se je začelo (govorim o razmerah, ki so v konferenci delegacij Kladivarja, Elektro enote, Mizarskega podjetja in Remonta). Ne vem, kako to delo poteka drugje v drugih delovnih organizacijah ter po drugih delegatskih zbora in kakšne uspehe so pri svojem delu že dosegli. Rečem lahko samo to, da delegati delovnih organizacij, ki sem jih naštel, dosedaj na svojih sestankih še

niso oblikovali niti enega sklepa ali predloga na gradivo, ki ga dobimo od skupščine občine Škofja Loka. To je lepo razvidno iz priloženega gradiva, ki ga pošlje skupščina občine. Ugotavljamo, da je najmanj pripomb in predlogov v občini Škofja Loka ravno iz Žirov. Ne vem, mogoče se samo Žirovci z vsem strinjamo, vendar razprave na cesti in po lokalih kažejo drugače in to v takem smislu, ki ni sprejemljiv v naši družbi, češ da nam že vnaprej diktirajo in je vse vnaprej dogovorjeno. Kje so ti ljudje, ki tako govorijo, ko obravnavamo gradivo; imajo svoje delegate, ki so jih sami predlagali in bi se lahko vključili v razpravo.

To je ena stran »medalje«. Druga pa je še bolj žalostna. Na primer, Elektro enota Žiri se sestanka konference delegacij ZZZ ni udeležila niti enkrat, Mizarsko podjetje Žiri vedno, Remont pa samo dvakrat, čeravno je bilo v tem delegatskem obdobju že sedem sestankov. Tudi posredovanje predsednika zbora ni pomagalo, sodelovanja teh ni bilo. Vprašamo se lahko, kje je zavest teh ljudi? Ali se zavedajo današnje samoupravne družbe? Rezultati kažejo, da se ne. Sramota za delovno organizacijo, ki ima take delegate, ki so jim ljudje zaupali, vendar ne opravljajo zaupanih nalog.

Vse to se je dogajalo že v prejšnjem mandatnem obdobju. Vprašam se, kje so organi krajevne skupnosti, ki bi morali biti koordinator ter dele-

gatom pomagati pri odločanju, kadar pride do problemov, ki so pomembni za kraj? Kje so družbenopolitične organizacije? Ne vem! Toda vsi vemo, kakšen je položaj in kaj je narajeno, toda nihče ne pride stvarjem do dna.

Vem, da bodo mnogi občani dajali pikre pripombe na ta članek in trditve, kaj vse smo že napravili.

Toda vprašam še, se bomo hkrati vprašali, kaj bi še lahko napravili, da bi izkoristili priložnost, pa so možnosti odplavale. Pogosta je primerjava Žiri – Železniki. Res ima sosednja dolina mnogo več stvari, ki jih lahko občan koristi. Toda ali jim je to padlo izpod neba? Ne! To so dosegli po mojem mnenju s pravilnim organiziranjem ob pravem času. Kakor vemo, smo si svobodo priborili hkrati, samoupravljanje gradimo po vsej domovini enako dolgo.

Zato dragi tovariš občan, pogledjmo dejstvom v oči, vključimo se v samoupravljanje ter izpolnjujmo zadane naloge, ki nam jih je zaupala družba in ki si jih sami nalagamo. Kajti merilo vsega je le opravljeno delo, ne pa jalove razprave po cesti ali za zaprtimi vrati.

Delegat ZZZ Kladivar:
Vane MOLE

Škofja Loka I. obnovljena

Sredi novembra smo obnovili prodajalno na Mestnem trgu v Škofji Loki. Obnovitev je stala približno 420.000 din. Predvidevamo pa, da ni pridobila le na izgledu in praktičnosti, temveč bo to vplivalo tudi na povečanje prometa. Zlasti je zahteven zunanji del, to je pročelje, ki smo ga morali urediti v skladu z navodili Zavoda za spomeniško varstvo Ljubljana. Ta dela pa bodo končana šele spomladi.

Ivan CAPUDER

S seminarja za sindikalne aktiviste na Trebiji

Oddelek na Črnem vrhu že dela

V novembrski številki smo že pisali o oddelku za priučevanje na Črnem vrhu. Oddelek smo odprli in začeli s priučevanjem 1. decembra. Za začetek smo na podlagi testiranja zaposlili 12 delavk, ki se priučujejo pod vodstvom inštruktorice iz obrata na Colu. Ko se bodo delavke priučile za izdelovanje gornjih delov obutve, bomo zaposlili še 10 delavk, katere sedaj vpisujemo. Tako bi v treh mesecih zaposlili na Črnem vrhu 20–25 delavk, kar je za obstoječe delovne prostore največ.

Da se ne bi spraševali ali je za našo OZD tako ali podobno odpiranje delavnic potrebno, vas moramo bolj podrobno seznaniti z namenom le-teh.

Znano je, da so izdelovalnice zgornjih delov obutve v čevljarški industriji vedno ozka grla za normalno obratovanje posameznih oddelkov. Zatorej smo tudi v naši OZD primorani, da iščemo vedno nove možnosti tam, kjer so za to pogoji. Da ne bi našteval vseh, naj omenim le najpomembnejšega in to so delavci, katerih v Zireh primanjkuje, posebno za naše delo. Ravno ti problemi so nas pred sedmimi leti napotili na Col, kjer smo odprli podobnega oddelka kot sedaj na Črnem vrhu. Iz tega oddelka se je v sedmih letih razvil obrat, ki trenutno zaposluje 98 delavk in dnevno proizvaja od 500–550 parov notranjih golenic za smučarske čevlje. Obrat na Colu se je v teh letih po številu delavk povečal kar za dvakrat, delovni prostori so pa

razen manjše prizidave skladišča in garderob, ostali isti. Zatorej je nujno, če hočemo obseg proizvodnje povečati, da v najkrajšem času zgradimo na Colu nove delovne prostore.

Priprave za gradnjo nove tovarne na Colu so sedaj v zaključni fazi in upamo, da bomo z gradnjo le-te pričeli in tudi končali leta 1979. V novi tovarni naj bi po idejnih na-

črtih bilo zaposlenih od 170 do 200 delavk in delavcev vključno tudi Črni vrh. Dnevna proizvodnja naj bi bila 1100 parov notranjih golenic na dan. V novih prostorih načrtujemo tudi prikrojevalnico in s tem bi nastala zaključena proizvodna enota, ki bi imela vse pogoje za organizacijo temeljne organizacije.

Naj ponovim; gradnja nove tovarne na Colu je za našo OZD nujna za kraje, iz katerih bodo delavke in delavci zaposleni, pa neprecenljive vrednosti

Marjan Špeh

Marjan Špeh, vodja obrata na Colu

piše Bojan STARMAN

Ekonomski izrazi

TRŽIŠČE

Pod pojmom tržišče razumemo vrsto rednih odnosov ponudbe in povpraševanja raznih vrst blaga, pri čemer se menjava odvija s pomočjo denarja. Ti odnosi trajajo stalno in v določenem času in prostoru.

Tržišče sestavljajo ustanove, področja in pripomočki, ki omogočajo organiziran in stalen stik med kupci in prodajalci, srečanje ponudbe in povpraševanja, kjer se opravlja prodaja blaga.

V širšem smislu pa tržišče del družbeno-ekonomskega sistema, kateri omogoča, da se preko njega realizira razširjena reprodukcija materialne proizvodnje.

KONJUNKTURA

Pomeni intenzivnost delovanja neke aktivnosti v določenem časovnem obdobju, ki lahko traja več ali manj časa pod določenimi pogoji. V ožjem smislu pa pomeni konjunktura na tržišču obdobja rasti ali padanja povpraševanja in potrošnje določenega blaga.

Delavke na Črnem vrhu so prizadevne

Kako ustvarjamo

Kakšni so bili problemi pri uvozu

Prav nič bolje ni bilo letos. Bilo je polno težav zaradi uvoza repromateriala, rezervnih delov in opreme. Prav čudno je, da se proizvodnja lahko odvija brez večjih zastojev, čeprav so težave največkrat zelo velike.

Za večje število materialov potrebujemo za uvoz uvozna dovoljenja in dodeljene devizne kvote. Letos je bilo sklenjenih na Gospodarski zbornici Jugoslavije za vsako carinsko tarifo t. j. za vsak material, za katerega je predpisan devizni in blagovni kontingent, samoupravni sporazum, podpisovanje le-teh se je zavleklo za nekaj mesecev. Kot primer lahko navedem, da smo za dovoljenje za uvoz jekla za sekalne nože čakali polnih pet mesecev, dovoljenje za uvoz strojnih teksov pa sploh nismo dobili, zato je carina morala pošiljko vrniti dobavitelju, kljub temu,

da je bila že pet mesecev v carinskem skladišču.

Smatram, da bomo morali v prihodnje domače tržišče še bolj raziskati in da bo uvozna služba dobila nalog za uvoz le za tiste materiale, ki jih na domačem tržišču ni v enaki ali vsaj podobni odgovarjajoči kvaliteti. Enake probleme imamo tudi pri uvozu opreme. Vemo, da te na domačem trgu zaenkrat še ni, pred naročilom pa bomo morali odgovorni dobro premisliti, v kakšne investicije se spuščajo in katere firme stroj nam najbolj odgovarja, da bo odpadlo dodatno delo pri spreminjanju raznih prošelj in dovoljenj, katerih potrebujemo za uvoz strojev kar »lepo« število.

Večkrat bi imeli tudi mnogo manj dela in sitnosti, če bi naročevali materiale iz uvoza le za to pooblaščen osebo, ki so jim poznane težave in ome-

jitve. Sedaj se pa večkrat dogaja, da posamezniki materiale naročajo in šele ko jih je treba uvoziti in cariniti, naša služba za to zve in mora reševati včasih uvoz materialov, za katere nimamo ne dovoljenj, ne režimskih sredstev.

Rada bi, da bi še drugi člani kolektiva na podlagi tega sestavka delno razumeli težave pri uvozu, s katerimi se srečujemo prav vse OZD, ki so odvisne od uvoza.

Anica Cokan

Kako osebni dohodki oktobra

V pregledu so upoštevani vsi zaposleni delavci Alpine, razen delavcev malo-prodajne mreže, tudi tisti, ki so bili v bolniški.

Poprečni osebni dohodki so bili 4.887,58 din, kar je za 2,57 % več kot septembra.

Osebni dohodki po tozidih pa so naslednji:

TOZD	Štev. delavcev	Pop. na delavca
TOZD Obutev Žiri	783	4.789,60
TOZD Obutev Gorenja vas	178	4.358,83
TOZD Plastika	135	5.003,71
TOZD Prodaja brez MPM	54	5.375,35
DSSS	222	5.461,40

Poprečni OD so se ta mesec v primerjavi z mesecem septembrom povečali:

– v TOZD Obutev Žiri za 3,6 %

– v TOZD Obutev Gorenja vas za 1,63 %

– v TOZD Plastika za 4,8 %

Poprečni OD na delavca po tozidih kažejo, da je TOZD Obutev Gorenja vas precej pod poprečjem. Imajo za 529 din nižje poprečje kot TOZD Obutev Žiri – razlika se je povečala za 195 din v primerjavi s septembrom. Tudi TOZD Obutev Žiri je pod poprečjem. Najvišje poprečje na delavca ima DSSS, vendar je tudi največ delavcev (36,04) prejelo OD od 4.000.– do 5.000.– din. Med TOZD Obutev Žiri in TOZD Plastika Žiri je glede na poprečno izplačane OD razlika 116,13 din. To je za 29,3 % manjša razlika kot septembra.

Olga FISTER

Na Črnem vrhu zadovoljni

Namenili smo se, da obiščemo skupino delavk, ki se priučujejo v novoodprtem obratu na Črnem vrhu. Zaenkrat je tu zbranih 10 delavk, ki se priučujejo pod strokovnim vodstvom inštruktorice.

»To je za nas čisto novo delo«, pravijo delavke. »Nekatere smo se že vozile na delo v druge kraje, na primer v Idrijo in sedaj bo za nas mnogo bolj ugodno, ker smo doma. Počutimo se tudi kar dobro, smo lep kolektiv, ki se dobro razumemo. In še nekaj velja poudariti: naši izdelki so sploh prvi izdelki, ki gredo s Črnega vrha v prodajo, kajti dosedaj v našem kraju ni bilo ničesar. Tako pa se sedaj priučujemo in težko čakamo izgradnje nove tovarne na Colu, kamor se bomo kasneje vozile.«

No, tudi mi upamo, da bo šlo vse po načrtih, to pa je verjetno tudi najboljše želja tem delavkam ob novem letu.

UREDNIŠTVO

Irma Frelj, referent za delovna razmerja

kadrovske novice

V mesecu novembru in v začetku decembra se je število delavcev v naši delovni organizaciji povečalo predvsem zaradi nastopa delavk za priučevanje na Črnem vrhu. Tako so sklenili delovno razmerje v TOZD Obutev Žiri: v obratu na Colu Jožica Rudolf in Marija Čuk, za priučevanje na Črnem vrhu so bile sprejete v delovno razmerje: Kristina Govekar, Anica Čuk, Justina Čuk, Mira Felc, Terezija Pregelj, Marta Felc, Marija Rudolf in Marija Leban; v oddelku šivalnice v Žireh se je zaposlila Olivera Jereb. V TOZD Plastika je sklenil delovno razmerje Franc Jereb, v TOZD Prodaja je nastopila delo Azrija Pivič.

Z delovnim razmerjem v Delovni skupnosti skupnih služb je prenehala Olga Fister, v TOZD Prodaja pa Tomaž Justin. V TOZD Obutev Žiri se je število delavcev zmanjšalo z odhodom Jožefe Kobal iz obrata Col, Stanislava Bradeško iz vzdrževalnih obratov in Tončke Poljanšek iz šivalnice. V TOZD Obutev Gorenja vas je prenehala z delom Mira Hrvatin.

Dopisujte
v glasilo

Poročili so se

Na novo življenjsko pot so stopili:

Marija Jereb in Drago Pavkovič iz TOZD Obutev Gore-

nja vas ter Alojzija Bajc iz obrata Col – TOZD Obutev Žiri.

Iskrene čestitke!

razgovor za urednikovo mizo — razgovor

NA TEMO ŽIROVSKA TRGOVINA V TEM TRENUTKU

V razgovoru so sodelovali: Tone Oblak — predsednik skupščine KS Žiri, Ludvik Leban, direktor TOZD trgovina ABC Škofja Loka, tov. Trojar — zastopnik KOKRE Kranj, Vinko Kavčič, zastopnik KGZ Sora Žiri in Ivan Capuder — vodja MPM Alpine.

Razgovor sta vodila Srečko Erznovnik in Nejko Podobnik, zapiske je pripravila Anuška Kavčič.

1. Kako ocenjujete trenutno stanje v žirovski trgovini (zmogljivosti, kvaliteta, ponudba, postrežba itd.) Kakšni so načrti KS v zvezi s temi vprašanji?

Tone OBLAK:

Trenutno stanje v žirovski trgovini poznamo vsi, vemo tudi, novi blagovni center načrtujemo že vrsto let, vendar do realizacije še ni prišlo. Trgovina je za Žiri nezadovoljiva, kajti življenjska raven se je dvignila, izbira pa je premajhna, zato velika večina prebivalcev kupuje v drugih krajih. Zato je krajevna skupnost že pred leti načrtovala, da bi šli v izgradnjo blagovnega centra. Sedaj je ponovno pred KS, oz. komisijo, ki je odgovorna za zaidalni načrt, da to pripravi.

Prihodnje leto to moramo uresničiti in začeti z gradnjo blagovnice, kjer bi bilo v glavnem vse blago, kar pa je specialnih stvari, pa bi kupovali drugje. Sedaj je čas, ki zahteva, da je potrebno to, tudi realizirati. Individualni družbeni standard je kar visok, družbeni center pa imamo tak kot smo si ga zgradili — torej ničesar. Glede ponudbe v trgovinah menim, da je v takih prostorih ponudba zadovoljiva, postrežba pa tudi.

O tem, kakšna je v Žireh ponudba, povpraševanje in postrežba, bi moral mnenje dati potrošni svet, ki bi tudi v bodoče moral imeti to vlogo.

2. Znano je, da prodajalna Alpine v Žireh zlasti v zimski sezoni doživlja velik naval kupcev. Kakšne so perspektivne možnosti za rešitev in kdaj predvidevate, da se bodo razmere izboljšale?

Ivan CAPUDER:

V Žireh predvidevamo gradnjo trgovskega centra in več ali manj je vse povezano s tem.

Kar zadeva prodajalno Alpine je res, da smo še vedno v prostorih industrijske šole malo izven centra, vendar zaradi tega obisk ni slab, ker pride v Žiri nakupovat precej kupcev in celo inozemci, zlasti Italijani. Ta prodajalna seveda nima vsega tistega, kar bi morala imeti, ker je prostorsko omejena. Tudi v Alpini načrtujemo, kako bi uredili to prodajalno, ki bi predstavljala nek alpski center, vendar je to povezano z več stvarmi. Najbrž bo zaenkrat prišla v poštev vmesna rešitev in sicer ko se bo Etiket izselila iz prostorov, kjer je sedaj njihova uprava, bomo tam uredili prodajalno in

bomo imeli tudi večje prostorske možnosti.

Seveda si v preteklosti želimo zgraditi tudi novo prodajalno, ki bi imela veliko izlozbo, da bi lahko prodajali še kaj več, kar gre k obutvi, mogoče športne artikle, vendar je to povezano z načrti, ki presegajo 2 ali celo 3 stare milijarde din, ker je mišljeno, da bi bil zraven še hotel, kegljišče ipd. Najbolj realna varianta je, da dobimo ta prostor, ki sem ga že omenil.

Nejko PODOBNIK:

Ali je ta investicija v srednjeročnem planu za prihodnjih 5 let?

Ivan CAPUDER:

To ni samo naša rešitev, ampak sovpada v celotno rešitev centra. Za vsako stvar je treba imeti ekonomsko opravičilo. V celoti je potrebna rešitev ves kompleks, ne samo prodajalno. Tukaj naj bi bilo tudi nekaj sejnih sob, ležišča, mogoče tudi restavracija. To pa je predvideno vse v okviru centra. Sredstva za investicijo imamo, vendar jih usmerjamo drugam. Če pa bi bilo potrebno, pa bi jih usmerili v to.

Vinko KAVČIČ:

Ravno pred potrditvijo zaidalnega načrta, se je pokazala želja za delno spremembo oblikovanja centra in sicer, da bi cesta potekala drugje in da ne bi bila ločnica dveh delov centra.

To naj bi bilo v kratkem potrjeno.

3. KGZ Sora je s svojimi prodajalnami močan dejavnik v žirovski ponudbi. Kaj namerava KGZ v prihodnosti napraviti na področju kmetijstva in trgovine v Žireh?

Vinko KAVČIČ:

Kmetijstvo je pri nas odvisno od krajevnih in zemljiških posebnosti. V kraju ni moč računati na to, da bi se usmerjali v širšo proizvodnjo v družbenem sektorju. V tej smeri ni bilo uspeha. Zato je Zadruga prešla na izboljševanje pogojev individualnih proizvajalcev. Omogoča kredite, skrbi za to, da lažje pridejo do čimboljše opreme in s tem da boljše produktivnosti v individualnem smislu. To je tudi za družbo boljše.

Kar pa zadeva trgovino, smo zaenkrat v neugodnem položaju, dokler ne bodo rešene zadeve v zvezi s centrom. Tu še ni znan investitor, niti popoln program, ki bi bilo v tej hiši. Določiti je torej potrebno najprej investitorja te blagovne hiše in program, ki bi vse bilo v tej hiši. Nameravali smo adaptirati lokal, v katerem posluje Železnina, vendar bomo to lahko napravili šele takrat, ko bo znan program blagovne hiše. Market bo ostal tak kot je bil do sedaj, ostalo je pa drugotnega pomena.

Nejko PODOBNIK:

Še vedno je na našem koncu nekaj individualnih kmetijskih proizvajalcev. Ali predvidevate kakšne večje ugodnosti za nakupovanje kmetijskih strojev, opreme, orodij ipd. preko prodajaln Kmetijske zadruge?

Vinko KAVČIČ:

To je bilo že dosedaj. Naša hranilno-kreditna služba razpisuje vsako leto kredite in lahko nabavijo stroje in kmetijska orodja v našem kraju, lahko pa te kredite vnovčijo tudi drugje, pri večjih, kompletnjših ponudnikih. Cene

razgovor za urednikovo mizo — razgovor

kmetijske mehanizacije so zelo enotne. Mi se držimo obljubljenih rokov za dobavo kmetijske mehanizacije kupcem.

Kar zadeva semena, poljščin ali žitaric pa je odvisno od tega, kaj kdo rabi. Predvsem je problem v tem, da potrebe po žitaricah v našem kraju niso velike ali jih sploh ni, ker kraj ni preveč ugoden za žitarice.

Glede odkupa je vprašanje kaj naj bi sploh odkupovali, ker viškov poljščin v Žireh sploh ni. Odkup živine pa poteka normalno in ni bil do sedaj nikdar sporen. Odkupujemo tudi mleko, v letu 1979 pa bomo organizirali odkup mleka v Žireh.

Pri sestavi programa za blagovno hišo KGZ sodeluje tako kot ostale delovne organizacije v kraju. Ustanovljena je tudi komisija pri KS in ta se s tem ukvarja. Zazidalni načrt ni bil še potrjen, tudi spremembe, ki verjetno bodo, velja upoštevati.

Srečko ERZNOŽNIK:

Pred leti se je govorilo, da bi tudi v starem delu Žirov zgradili podobno trgovino kot je Market. Kako je s tem?

Vinko KAVČIČ:

Res so krajan izrazili željo, da bi še v starih Žireh imeli tako trgovino, vendar to ni bilo nikjer uradno obravnavano in izvedeno. Investitorja in planov v zvezi s tem nimamo.

4. Potrošniki v Žireh se pogosto pritožujejo nad slabo, oziroma nepopolno ponudbo, gnečo, zlasti v konicah. Kaj nameravate napraviti, da tega ne bi bilo več?

glede na število enot, lokalov ki jih imamo. Ta razdrobljenost je v preteklosti tista, ki je preprečila, da v Žireh ne stoji že večji center.

Te manjše živilske prodajalne morajo imeti zaradi zahtev potrošnika vse enako blago. Vrsta blaga pa je na zahtevo potrošnikov vedno širša. Ekonomsko vzeto pa ni možno imeti vsega blaga, ki ga bi potrošniki želeli. Tako v teh prodajalnah promet stagnira, ker ni možno prodajati vseh tistih izdelkov, ki zahtevajo sodobnejšo hladilno tehniko. Te prodajalne so torej usmerjene v prodajo klasičnega živilskega blaga, ki pa danes potrošniku ne zadostuje več. Drugo pa je tudi oddaljenost Žirov od preskrbovalnih možnosti. Imamo težave, da zunanje dobavitelje, ki nam dobavljajo npr. sadje, zelenjavo, meso ipd., da kolikor toliko v redu delajo.

Količina naročenega blaga je sorazmerno majhna, seveda ta razdrobljenost preprečuje neko večjo prodajo. Naša bodoča perspektiva je v tem, da čimprej pristopimo k gradnji centra, ki naj bo dopolnjen še s tistimi prodajalnami, ki so potrebne potrošniku zaradi oddaljenosti od centra in specializirane prodajalne za nekatero vrsto blaga.

Smo v težkem položaju, ker ne vemo, kaj se dogaja v kraju. V preteklem tednu smo imeli zbor delovnih ljudi po enotah in prvo vprašanje je bilo, kako je z gradnjo centra v Žireh.

Na občini smo imeli sestanek, kjer smo povedali stališče naše delovne organizacije za reševanje tega problema. To je predlog, ki je bil dan z naše strani.

S strani KGZ Sora je bil dan predlog, da bi adaptirali Zadrudni dom oziroma Železnino za prodajo tehničnega blaga. Ugotovljeno je bilo, da bi bila v tem primeru upravičljiva gradnja le nove samopostrežne trgovine. Seveda pa to ruši koncept centra.

Zato je bil predlog naslednji: Skupna gradnja blagovnice, v kateri bi bila naša samopostrežna trgovina, v nadstropju pa trgovina s tehničnim blagom, kjer naj bi bil soinvestitor Kmetijska zadruga, vprašanje pa je tudi še ostalih, ki naj bi se k temu priključili. V okviru Zadrudnega doma pa naj bi ostala prodaja tistega blaga, ki v tak center ne sodi, s tem, da bi se morale proučiti tudi možnosti morebitnih gostinskih zmogljivosti.

Na osnovi teh ugotovitev so se prisotni sporazumeli:

— predsednika KGZ Sora Žiri bosta o razgovoru obvestila samoupravne organe, ki naj bi odločali o skupnem vlaganju za izgradnjo blagovnice.

— oblikuje se delovna skupina v sestavi: Martin Kopač — direktor Alpine, — predsednik, Viktor Maček, Vinko Kavčič, Leban Ludvik, Peter Kralj.

— Naloga te skupine je doseči sporazum za gradnjo blagovnice.

Z naše strani so stališča jasna. Vendar ta skupina se ni uspela sestati, da bi naredili korak naprej vsaj v usklajevanju.

Problemi so sedaj v dveh tirih. Eno je urbanistična plat druga pa trgovska plat. Urbanisti ne morejo pripraviti predloga, kakšen naj bi bil ta blagovni center.

Za krajanje pa je sigurno najprimernejše, da v okviru tega centra ne bi združili samo ponudbe živilskega in tehničnega blaga, ampak je tu vprašanje tudi alpinske prodajalne in PTT.

Nejko PODOBNIK:

Ali imate analize kupne moči na našem področju?

Ludvik LEBAN:

To smo že delali. Promet smo ocenjevali na 400–500 milijonov starih dinarjev mesečno v tem blagovnem centru. Na primer, v Železnikih, ko smo zaprli manjše trgovine in odprli blagovni center, se je promet skoraj podvojil.

5. Žirovci kupujemo mnogo v drugih krajih (Ljubljana, Kranj, Škofja Loka). Verjetno zato, ker v Žireh ni prave izbire, kupna moč pa je po našem mnenju dokaj velika. Gotovo že načrtujete boljše rešitve?

Tov. TROJAR:

Lahko trdimo, da imamo izmed vseh enot, ki jih imamo v vseh občinah, največ problemov prav v Žireh.

Že pred leti, ko je bila načrtovana blagovnica, smo se dogovorili za kredit 70 % in smo menili, da se bo to tudi uresničilo. Zaradi tega se še vedno srečujemo z največjimi problemi prav zaradi razdrobljenosti trgovine. V Žireh imamo tri trgovine, na žalost pa imamo velike kadrovske probleme, ker nam poslovdje, ki smo jih izučili, uhajajo tako da imamo v eni prodajalni nezasedeno celo poslovdsko mesto.

Ko smo pred časom razpisali anketo, da bi ugotovili kakšne so želje potrošnikov, smo dobili podatke, da manjka predvsem konfekcija. Potem smo preuredili prodajalno Slon, kamor smo vnesli tudi konfekcijo, vendar smo morali težjo konfekcijo umakniti iz prodaje, ker se ni obračala. Problem je, ker je kraj premajhen,

zahtevnost kupcev pa je dosti velika. Tako da se po eni strani ukvarjamo s prevelikimi zalogami, zahtevnost kupcev pa ni nič manjša kot v večjem mestu.

Tu so tudi drugi problemi. Pritožujemo se nad Kmetijsko zadrugo, brez kakšnega večjega učinka. Mi se dosledno držimo našega prodajnega programa, tako imamo v prodaji gume, kozmetiko, šolske zvezke, ki nam ne dajejo nobenega dohodka, to pa imamo zaradi tega, ker ljudje to hočejo imeti. Zato imamo v Žireh dve prodajalni, ki dohodkovno ne pokrivata svojih obveznosti. To pa potegne za seboj tudi nižje osebne dohodke, nezadovoljstvo v trgovini in s tem tudi odliv kadrov. V lanskem letu smo program v trgovini preusmerili, da se je ena prodajalna specializirala za prodajo perila, ena za prodajo otroškega blaga in igrač in ena za tehnično blago, tekstil in konfekcijo.

Tako se v trgovinah ne pojavlja isti program. Spremenili smo tudi delovni čas v dveh trgovinah, ki sta odprti non-stop, to pa spet zahteva več zaposlenih.

Še vedno nam ne priznavajo stroškov dela. Lansko leto so nam povečali najemnine s strani stanovanjske skupnosti Škofja Loka. Najemnina za te lokale v odnosu na leto 1971 je višja za 75 %.

S to raznolikostjo blaga skušamo torej zadovoljiti naše potrošnike, vendar na škodo dohodka.

Čez Kmetijsko zadrugo se pritožujemo zato, ker ima v prodajnem programu prav vse, od perila, kozmetike in drugega, kar ne sodi v tako prodajalno, medtem ko pri nas, ko prodajamo samo to, zaradi tega promet razumljivo pada.

Nejko PODOBNIK:

Ali ste premišljevali o primernosti lokacije pri Slonu? Ali kaj razmišljate o specializaciji trgovine na eni strani in o zaokrožitvi programa (npr. v sodelovanju z Alpino bi prodajali tudi športno konfekcijo), na drugi strani.

Tov. TROJAR:

Tako bi sodelovali lahko le, če bi bili v enem objektu. Ko smo tako razdrobljeni, je to težko. Mi bi se prav radi vključili v tako sodelovanje.

Glede Slona menimo, da je to le stara trgovska lokacija in tudi prodajalna zadovoljivo posluje. Prav gotovo pa bi bilo veliko bolje, če bi imeli blagovno hišo, obstoječo prodajalno pa bi lahko specializirali.

Kolikor se je dalo, so bile te prodajalne v zadnjem času tudi preurejene, toda več kot toliko se ne da narediti.

Ludvik LEBAN:

Priznamo, da je preskrba sorazmerno skromna. To je posledica objektivnih vzrokov, ki so tukaj. To je razdrobljenost trgovine, prvič glede števila ponudnikov, drugič pa

razgovor za urednikovo mizo — razgovor

Vinko KAVČIČ:

Ne gre se za to, da bi obravnavali kaj imamo, ampak kaj naj bi nastalo, kaj naj bi imeli.

Pri tem pa nismo pravilno pristopili k reševanju tega problema in stanje je takšno, kakršnega imamo še danes. Vse preveč smo samo govorili, kaj bo kdo naredil, o samem programu, lokaciji, zazidalnem načrtu pa nihče ni dovolj konkretno razpravljal. Bili so že očitki na podjetniški ravni, da niti tuje firme, ki opravljajo blagovni promet v kraju, niti mi krajan, sami ne moremo nositi odgovornosti za to. ABC Loka je bila pripravljena, KOKRA je bila pripravljena, tudi mi nismo bili nič proti, ker pa programi niso bili pripravljeni, nihče ni nič napravil.

Načrtneje delamo od sredine lanskega leta, ko je svet KS imenoval komisijo, ki je imela največje probleme s projektanti. V kraju smo že pripravili zazidalni načrt z malenkostnimi spremembami.

Mnogo več bi bilo narejeno, če bi projektanti izračunali potrebno kvadraturu v blagovni hiši. Tako smo prosili še druge in nastale so kompletne spremembe načrta, s tem da bi cesto speljali drugje in bi center izgledal povsem drugače.

Obravnava naj bi bila prvi korak k izgradnji te hiše.

Nejko PODOBNIK:

Zakaj se ni uspela sestati komisija, ki je bila zadolžena da doseže sporazum za gradnjo te blagovnice?

Vinko KAVČIČ:

Ta komisija, ki je bila imenovana na občini, se verjetno še do danes ni sestala ravno zaradi tega, ker smo si prizadevali, da pridemo do zazidalnega načrta, po zazidalnem načrtu do programa, kaj naj bi bilo v stavbi, do programa pa nismo prišli, ker nam projektanti, ki smo jih prosili za izdelavo tega programa, niso dali željene osnove. Predsednik pa ni strokovnjak za to področje, zato se v to najbrž tudi ni spuščal.

Smo za to, da se ponudba izboljša na vseh področjih; to kar potrošniki rabijo, jim je potrebno tudi preskrbeti.

Tone OBLAK:

Najprej bi se povrnil še malo nazaj.

Ko bi moralo priti do realizacije, se je ugotovilo, da nimamo programov, lokacije in ničesar urejenega.

Vse se je začelo znova. Tudi do gradnje počasi ni prišlo, ker smo jo načrtovali v okviru tega blagovnega centra. Vedeli smo, da nismo lastniki tega

zemljišča, da so na tem zemljišču še nekatere stare stavbe, krajevna skupnost pa je brez sredstev za morebitne odkupe.

Tako smo začeli znova. V začetku januarja ali februarja bo program potrjen na skupščini in ko bo to urejeno, bo svet KS razpisal natečaj za sodelovanje pri gradnji blagovnega centra.

Sicer pa mislim, da je treba ugotoviti število prebivalcev, kakšne so potrebe občanov, koliko prostora bi rabili za živila, tekstil itd. in ravno pri tem je prišlo do zastojev. Te stvari upamo, da bodo v začetku januarja že rešene in da bo ta načrt kmalu v obravnavi. Vsega pa v tem programu ne moremo predvideti, gradnja bo prav gotovo v etapah.

Ludvik LEBAN:

Vprašanje je, če je bil pristop k gradnji ustrezen. Gre za kompletno oskrbo kraja, ne samo za center. Vsi veliki trgovci odklanjajo vsako gradnjo, kjer jim projektanti narekujejo, kaj naj bi imeli.

Vsi skupaj pa se lahko bojimo tega, da bomo kolikortoliko ugodno vzdušje za investicije zamudili.

Nejko PODOBNIK:

Verjetno bo težko zgraditi ta center brez sodelovanja imenovane delovne skupine. Ta delovna skupina bi se nujno morala sestati s komisijo za ureditev centra pri KS. Druga stvar pa je, če v resnici lahko računamo na finančno sodelovanje vseh zainteresiranih. Kaj bi delovne organizacije, katere zastopate, bile pripravljene napraviti, da bi do tako oblikovanega centra v Žireh prišlo?

Vinko KAVČIČ:

Prvo kar je, dobro voljo in medsebojni sporazum, če tega ne bi bilo pa iskanje kompletnega investitorja.

Tone OBLAK:

Že prej sem omenil, da bo naloga nove zasedbe, novega sveta KS in gospodarske komisije, da v kolikor med zdajšnjimi interesenti ne bi bilo zainteresiranosti, poišče novega investitorja.

Tov. TROJAR:

Prav bi bilo, da bi se najprej dogovarjali s tistimi, ki v Žireh smo. S Škofjo Loko smo že bili

dogovorjeni, tudi programe smo že izdelali in smo bili pripravljeni pristopiti k temu.

Ivan CAPUDER:

Pobuda bo prav gotovo morala biti na strani krajevnne skupnosti. Ni opravičila, da bi koga silili v nove investicije. Kar zadeva vsakodnevno potrošnjo, vemo da ni zadovoljstva, vemo pa tudi da je to majhen potrošni center, ki ga je težko oskrbovati. V tem blagovnem centru bi ostalo več denarja doma, zato ker ne bi hodili drugam.

V sedanjem položaju pa se odvajamo kupovati doma. Ta

kompleks problemov bodo morali kontrolirati organi krajevnne skupnosti.

Ludvik LEBAN:

Ne bi smeli izgubljati časa, če vemo, da so tisti, ki so v Žireh zainteresirani, da pristopijo v investicijo. Ko je rešeno to, je rešeno v bistvu vse.

Nadaljnje vključevanje počasi in Alpine ali še koga drugega, pa so v tem trenutku manjši problemi. To je lahko stvar etapne gradnje. V prvi etapi pa bi trgovski del moral biti kolikor toliko v celoti narejen.

Komisija, ki je bila imenovana, mora najprej razčistiti vprašanja odnosa KGZ-ABC, potem je tu še vprašanje KOKRE, če so pripravljeni sodelovati.

Z naše strani ni to nikakršen problem, ker vemo, da je v Žireh potrebno nekaj storiti. V našem srednjeročnem planu bomo najprej reševali probleme v občini. Letos bi zelo lahko investirali, vsako naslednje leto pa bo težje.

Tone OBLAK:

Ko so bili zbori krajevnne skupnosti po raznih krajih Žirov, smo slišali mnoge kritike, češ, če ne moremo narediti vsaj enega lokala, kjer bi ob vsakem času lahko dobili nekaj za pojediti, tudi za kaj drugega nismo sposobni.

Nujno moramo torej načrtovati restavracijo.

Ludvik LEBAN:

Mislim, da bi morala biti to stvar etapne gradnje, da bi se s tem vse skupaj še bolj zavleklo.

Vinko KAVČIČ:

V zvezi s predhodnim pogovorom je bila naša adaptacija Zadržnega doma majhen kamen spotike. Rečeno nam je bilo, da dokler ne bo znana situacija v zvezi z blagovno hišo, ničesar adaptirati in prenavljati. Ta železnina spada v ožji center Žirov. Namembnosti ji ne moremo spreminjati. Adaptacija pa je v tem lokalu zelo nujna, tudi če ostane tak kot je. Tudi adaptirana trgovina ne more veliko vzeti blagovni hiši, ker bi ta bila specializirana za tehnično in gradbeno blago. S tem bi opozoril na to, da je napak, da se ta adaptacija nasprotuje, ker ta adaptacija ne bo toliko negativno vplivala na novo blagovno hišo kot je bilo obravnavano.

Tone OBLAK:

Pred časom je bila kanalizacija v Žireh številka ena, sedaj pa je to blagovni center in vse sile bi morale usmeriti prav v realizacijo tega načrta.

Od tu in tam

Od tu in tam

Od tu in tam

Osnutek zakona o skupnih osnovah svobodne menjave dela

Iz enega izmed tovarniških časopisov smo izbrali tale zanimivi sestavek, ki ga zato objavljamo v celoti, kar lahko pomembno osvetli pomen svobodne menjave dela in pripomore k našemu hitrejšemu vključevanju v smotno delo in gospodarjenje.

V 18. številki Poročevalca skupščine SR Slovenije in skupščine SFR Jugoslavije za delegacije in delegate je objavljen osnutek zakona o skupnih osnovah svobodne menjave dela, ki ga daje v razpravo izvršni svet skupščine SR Slovenije. S tem zakonom naj bi se urejal eden pglavitnih problemov v sistemu dohodkovnih odnosov svobodnega združenega dela, to je odnosi med materialno proizvodnjo in družbenimi dejavnostmi pa tudi delovnimi skupnostmi, ki opravljajo administrativno-strokovna, pomožna in druga dela skupnega pomena za več temeljnih organizacij združenega dela ter drugimi.

Osnutek zakona posega na področje urejanja skupnih osnov družbenoekonomskih odnosov med udeleženci svobodne menjave dela in pridobivanja dohodka s svobodno menjavo dela. Seveda pa določa tudi načela za urejanje medsebojnih razmerij in načela za samoupravno organiziranje v svobodni menjavi dela. Osnutek zakona izhajajoč iz ustave in zakona o združenem delu bolj natanko in konkretno opredeljuje skupne osnove svobodne menjave dela. Pri tem moramo poudariti, da se na mnogih področjih, ki jih obravnava osnutek zakona, že uresničuje svobodna menjava dela in zato v bistvu pomeni le nadaljnjo krepitev osnov družbenoekonomskih odnosov med udeleženci svobodne menjave dela in pridobivanja dohodka s svobodno menjavo dela.

Na osnovi ustave in zakona o združenem delu, osnutek zakona o skupnih osnovah svobodne menjave dela navaja, da si s svobodno menjavo dela pridobivajo dohodek:

— delavci v temeljnih organizacijah, ki opravljajo dejavnost na področju izobraževanja, raziskovalne dejavnosti, kulture, zdravstvenega varstva ali socialnega varstva ali kakšne druge družbene dejavnosti;

— delavci v temeljnih organizacijah, ki za delovno organizacijo ali drugo organizacijo združenega dela opravljajo določena strokovna dela skupnega pomena;

— delavci v delovni skupnosti, ki v delovni organizaciji ali drugi organizaciji združenega dela opravljajo administrativ-

no-strokovna, pomožna ali tem podobna dela skupnega pomena za več temeljnih organizacij v njeni sestavi in delavci v delovni skupnosti, ki opravljajo takšna dela v kmetijski ali kakšni drugi zadrugi, banki ali zavarovalni skupnosti;

— delavci v delovni skupnosti, ki opravljajo dela za samoupravno interesno skupnost ali za drugo samoupravno organizacijo ali skupnost oziroma za njihovo združenje, za družbenopolitično organizacijo ali drugo družbeno organizacijo ali društvo.

S svobodno menjavo dela si pridobivajo dohodek tudi delavci v temeljnih organizacijah na področju komunalnih dejavnosti, energetike, vodnega gospodarstva, prometa in zvez in drugih dejavnosti materialne proizvodnje, v katerih delovanje tržnih zakonitosti ni edina podlaga za usklajevanje dela in potreb in za vrednotenje delovnih uspehov, seveda če je trajno opravljanje teh dejavnosti nujno za zadovoljevanje potreb določenih uporabnikov.

Tudi delavci v delovni skupnosti, ki opravljajo dela za organe družbenopolitične skupnosti, pridobivajo dohodek primerno načelom svobodne menjave dela.

V splošnih določbah osnutka zakona med drugim opredeljuje tudi osnovni odnos med udeleženci v svobodni menjavi dela pri sprejemanju pla-

nov. Pri tem velja poudariti, da osnutek zakona navaja, da je samoupravni sporazum o temeljnih planov med uporabniki in izvajalci osnova za temeljni akt, s katerim določajo skupne interese in cilje ter urejajo medsebojne odnose, pravice, obveznosti in odgovornosti.

Osnutek zakona v drugem poglavju obravnava odnose med uporabniki in izvajalci v svobodni menjavi dela, pri čemer so še posebno opredeljeni pogoji in načini uresničevanja enakega družbenoekonomskega položaja udeležencev v svobodni menjavi dela. Nadalje medsebojno odvisnost, povezanost in odgovornost, vire, osnove in merila na osnovi česar se sredstva oblikujejo ter interventna vloga družbenopolitične skupnosti, kadar se udeleženci v svobodni menjavi dela ne sporazumejo, poleg drugih opredelitev. V poglavju o uresničevanju svobodne menjave dela pa so podrobneje opredeljeni načini uresničevanja svobodne menjave dela na raznih področjih združenega dela.

V četrtem poglavju zakon opredeljuje samoupravno organiziranje udeležencev v svobodni menjavi dela, pri čemer izhaja iz osnovnega načela, da delavci v temeljnih organizacijah in delovnih skupnostih uporabnikov in izvajalcev odločajo o sredstvih, s katerimi si zagotavljajo zadovoljevanje osebnih in skupnih potreb in interesov. Posebna pozornost je v tem poglavju namenjena samoupravnim interesnim skupnostim, v katerih se neposredno, samoupravno in demokratično povezujejo izvajalci in uporabniki, da enakopravno in sporazumno rešujejo vse probleme medsebojne svobodne menjave dela, kakor tudi določene probleme skupnega planiranja in medsebojnega sodelovanja sploh.

Pri obravnavi osnutka zakona o skupnih osnovah svobodne menjave dela moramo torej izhajati iz tega, da se vsebina zakona nanaša na nadaljnje urejanje dohodkovnih odnosov svobodnega združenega dela, to je odnosov med materialno proizvodnjo in družbenimi ter nekaterimi drugimi dejavnostmi in da sega na področje nadaljnjega podružbljanja teh dejavnosti, oziroma krepitev položaja delavcev — neposrednih proizvajalcev, da prek svojih delegacij in delegatov sodelujejo pri oblikovanju politike in programov teh dejavnosti in da soddločajo o delu dohodka, ki ga prek svobodne menjave dela namenja-jo tem dejavnostim.

Razprava o programu RTV je bila zanimiva

Od tu in tam

Od tu in tam

Od tu in tam

Kako bomo v Žireh gasili

Na prelomu stoletij je bilo na Žirovskem nekaj velikih požarov. Med drugim je do tal pogorela najprej spodnja Dobračeva, par let kasneje pa še zgornja Dobračeva. Požar spodnje Dobračeve pri Tinčnu in sosesčine je z ogljem nazorno upodobil naš slikar Franc Kopač; njegovo delo še danes krasi orodjarno dobračevskih gasilcev.

Ob požarih na Dobračevi so gasilci v Žireh že imeli svoje društvo, medtem ko so ga Dobračevci šele ustanovljali. Novoustanovljeno gasilsko društvo Ledine pa je imelo menda na Dobračevi prvi večji ognjeni krst.

Poleg gasilstva sta obe žirovski društvi tudi skrbeli za družbeno življenje. Uprizarjali so lažje dramske uprizoritve po skednjih in kozolcih, občasno so imeli tudi pevske zборе, nekaj so se ukvarjali s čitalništvom. To so bili prvi koraki za buditev narodne zavesti in ohranjanje slovenskega jezika proti germanizaciji. Ob ustanovitvi društva na Dobračevi so se gasilci v Žireh opogumili še z ustanovitvijo pihalne godbe.

S pomočjo idrijskega Sokola je bilo tudi v Žireh leta 1906 ustanovljeno društvo Sokol, ki je prevzelo telesno in kulturno izobraževanje. Narodno zavest so pomagali buditi českoslovaški rudarji strokovnjaki, ki so bili zaposleni v Idriji, njihove žene pa so naučile naše žene in dekleta čipkarstva. Za Sokolom je bilo ustanovljeno na drugi politični liniji še podobno društvo Orel.

Obe žirovski gasilski društvi sta si ob materialni podpori prebivalcev sezidali manjši orodjarni za takratni ročni in parni brizgalni, ki so jih po prvi svetovni vojni zamenjale motorne brizgalne. Tik pred drugo svetovno vojno je uspelo gasilskemu društvu Žiri

spraviti pod streho sedanji gasilski dom, v skrbi, da bi bile družabne prireditve pod človeku primerno streho in ne več po raznih kozolcih in skednjih, hkrati pa seveda pridobili tudi večje in ustrežnejše prostore za orodjarno in opremo. Sicer so dobračevski gasilci očitali Žirovcem, da je šlo del sredstev, ki so bila namenjena njim, za ta dom. Vendar dejstvo je, da dobračevsko gasilsko društvo še danes nima ustrežne orodjarne in prostorov, ki bi služili za sodobno gasilsko opremo, ter prostorov za društveno življenje in vzgojo mladih.

Po zadnji vojni sta bili obe društvi na novo organizirani. Mnogo opreme je vzela vojna. Obnovljeni pihalni instrumenti društva Žiri so šli z XXXI. divizijo. Počasi se je obnavljala najnujnejša oprema. Kasneje so morali tudi zamenjati dotrajane motorke s sodobnejšimi. Ker je bila takrat v Žireh občina, je bila ustanovljena tudi občinska gasilska zveza, ki je povezovala obe društvi. Kot takratni tajnik te občinske gasilske zveze sem predlagal odboru formiranje gasilske desetine v Račevi in Brekovcah, sočasno pa naj bi se zainteresirani mladinci iz Goropka, Raven in Breznice vključili v eno od gasilskih enot za preventivo na teh vaških področjih. To se je uresničilo šele čez pet ali šest let. Desetina v Račevi se je osnovala s podporo društva Dobračeva, desetina v Brekovcah pa ob podpori društva Žiri. Obe desetini sta se toliko razvili, da sta prerasli v gasilska voda. Tako da sta danes tako močni, da celo izpolnjujeta pogoje za samostojni gasilski društvi in je tudi prav, da se postavita na samostojne noge; s svojim dosedanjim delom in uspehom to tudi upravičujeta.

Bo tu stala gasilska orodjarna?

Letos je bila usposobljena tudi gasilska desetina na Breznici. Ima manjšo motoriko in najnujnejšo gasilsko opremo. Podpirajo jo vsi vaščani Breznice. Tako je tudi ta vas usposobljena za protipožarno zaščito, obenem pa so se oskrbeli tudi z vodnim virom. Predsednik društva Žiri toži, da ne more dati večje materialne podpore, ki bi jo potrebovala desetina na Breznici, ker ga obremenjuje že vod Brekovce. Požarna skupnost Škofja Loka pa dodeljuje finančna sredstva za gasilsko službo le društvom, ne da bi kaj prida pomenilo, če ima neko društvo v svojem sestavu več enot.

Gasilsko društvo Dobračeva se je v začetku tega leta odločilo za obnovo dosedanje orodjarne, ker pa je bilo za ta prostor zainteresirano Mizarsko podjetje je prišlo do odkupa in zamenjave za zemljišče pri Škandru. Na tem prostoru bi v prvi fazi zgradili primerno orodjarno za današnje protipožarne zahteve, v drugi fazi pa še druge društvene prostore. V ta namen so letos zelo uspešno priredili tudi tombolo. Člani pa so se obvezali s prostovoljnim delom in pomoč z lesom.

Prejšnja leta je dobračevsko društvo s prostovoljno akcijo zgradilo dva vodna bazena, enega na spodnji Dobračevi, drugega pa za Mizarskim podjetjem na zgornji Dobračevi, če bi bila sredstva pa bi bilo potreba napraviti dva taka vodna rezervoarja med novimi stanovanjskimi naselji Dobračeve in Stare vasi. Hidranti za ta naselja so bili zgrajeni prejšnja leta, vendar v slučaju težjih elementarnih neizgled ali vojne ti vodni viri odpovedo.

cijam za osebno in materialno varnost človeka in družbenega premoženja. Tako je na primer Alpina razvrščena v I. požarni razred in mora po tem zakonu imeti dva protipožarna delavca-gasilca, z ozirom na število zaposlenih in stopnjo požarne varnosti, s katerim so jima določene naloge in odgovornosti na področju osebne in požarne varnosti. Kladivar, ki je razvrščen v III. razred pa ni dolžan imeti takega varstvenika. Za Mizarsko podjetje in Etiketo nisem dobil podatkov. Ta zakon nalaga tudi vsaki gospodarski organizaciji, ki gre v novogradnjo, določene stroške pogoje za požarno varnost, ter obvezno gradnjo zaklonišča. Tako sedaj gradita Kladivar in Etiketa v novogradnji Etikete skupno zaklonišče. Zaklonišče bo prisiljena graditi tudi Alpina ter Mizarsko podjetje, ko bo gradilo na novi lokaciji v industrijski coni. Vendar se vse delovne organizacije dogovarjajo za skupno zaklonišče, ki bi bilo nekje med Alpino in Etiketo. Prav tako se dogovarjajo za skupno toplarno, ki bi bila tudi nekje v tem območju, pa tudi skupnemu objektu družbene prehrane še niso določili svoje mesto.

Med Alpino in Etiketo je rezervirano zemljišče, kjer naj bi se po mnenju delegatov OZD požarne skupnosti gradila skupna industrijska gasilska orodjarna za požarno varnost vseh OZD v industrijski coni, da bi se s tem izognili drobljenju sredstev za posamično opremljanje OZD. Tu bi bila koncentrirana najodobnejša gasilska oprema, vključno z avtomobilom, z vodnim topom za gašenje velikih požarov.

ZAKON O POŽARNI VARNOSTI IN MI

Zakon je bil sprejet prejšnje leto in opredeljuje dolžnosti vsem gospodarskim organiza-

Silvo Matelič govori na javni razpravi o programu RTV v Žireh

Od tu in tam

Od tu in tam

Od tu in tam

Za namene Požarne skupnosti so odvajale dosedaj vse OZD 0,08 % od bruto OD, z letom 1979 pa bi se povečal ta prispevek na 0,30 %. S temi sredstvi bi požarna skupnost (v nadaljnjem besedilu PS) vsaki OZD krila stroške za opremo gasilske desetine, ki bi jo morala imeti vsaka organizacija združenega dela ali TOZD. Nobena OZD pa ne bo dobila gradbenega dovoljenja za novogradnjo ali adaptacijo, če ne bo poravnala obveznosti do PS.

Po okvirnih podatkih se bo prihodnje leto nabralo v skladu sredstev PS občine okrog 600 milijonov iz prispevkov OZD in bi bila sredstva za investicije rezervirana za ta objekt, če pa ne bi bilo soglasja, pa bi se ta sredstva v občini usmerila drugam. Letos so ta sredstva porabili za sodobno gasilno opremo in avtomobil za potrebe industrijske cone na Trati pri Škofji Loki. Svoje potrebe pa predlagajo tudi v Železnikih. Vse lastninske pravice v zvezi z gradnjo nove industrijske orodjarne in opreme bi pripadale Gasilskemu društvu Dobračeva, ker so na njihovem operativnem področju. Če pa vztraja GD Dobračeva na gradnji orodjarne pri Škandru pa je pripravljena PS prispevati samo 100.000 din.

V dežurni sobi industrijske gasilske orodjarne naj bi bil

ves čas dežurni poklicni gasilec, ki bi bil s telefonom in UKV radiotelefonom povezan s sosednjimi dežurnimi gasilskimi enotami, ter dežurnim službujočim v Škofji Loki.

Tako GD Dobračeva kot Žiri ne soglašata z gasilskim objektom v centru industrijske cone, čeprav bi bil najbolj pri roki. Iz požarno varnostne izkušnje vztrajata, da bi moral biti tak objekt oddaljen kakih 500 m od take cone, ker smatrata, da bi v slučaju večjega požara ali v slučaju vojne tak objekt v industrijski coni izpostavljen in v vojni najprej uničen. Kot primer navajajo slučaj neke sodobne angleške tovarne z moderno tehnologijo, ki je sredi tovarniških kompleksov poskrbela tudi za naj-sodobnejšo orodjarno z opremo in vodnimi bazeni. Toda pri nenadnem požaru tovarne je vročina in ognjena ujma s plini zaprla dostop do orodjarne, ter so lahko samo od daleč nemočni gledali uničujočo moč ognjene ujme, ki je požirala dragoceno naj-sodobnejšo gasilno opremo in vozila ter samo tovarno, ne da bi mogli karkoli posredovati.

Požarno skupnost Škofja Loka sestavljajo delegati OZD iz vse občine kot koristniki gasilskih uslug. Gasilsko zvezo občine Škofja Loka sestavljajo pa delegati gasilskih društev občine Škofja Loka, ki nasto-

pajo kot porabniki finančnih sredstev, ki jih odvajajo OZD. Koristniki kot porabniki pa imajo skupnega plačnega tajnika z gasilsko kvalifikacijo, ki kordinira oba zbora. Tajnik ima na desetine zadolžitev v organizaciji požarne varnosti, požarna skupnost pa opravlja tudi nadzor nad porabljenimi sredstvi.

Požarna skupnost Škofja Loka in Gasilsko društvo Dobračeva še nista dosegla sporazuma v zvezi z orodjarno in namensko sredstva. Če ne bo tega bodo namenska sredstva odtekala drugam. V zvezi s tem bodo pomembni občni zbori obeh žirovskih društev, ki bodo v začetku januarja na Dobračevi in Žireh.

Če se odloči GD Dobračeva za industrijsko orodjarno ji grozi osip večine članov društva in podmladka, z ozirom na ustaljeno osemdesetletno gasilsko tradicijo in miselnost v tej organizaciji.

Lahko se ponovi primer Škofje Loke pred leti, ko so ukinili dotacije in razpustili prostovoljni gasilski društvi Škofja Loka in Stara Loka ter uvedli dežurno poklicno gasilsko službo, kjer so večino namenskih sredstev za gasilstvo v občini porabili za osebne dohodke teh dežurnih gasilcev. Ker je bilo premalo sredstev še za vzdrževanje razpadajočega

gasilskega doma naj njihovo glavo in zaradi stagnacije gasilstva v občini, so morali dežurno poklicno gasilsko službo razpustiti. Obe prejšnji prostovoljni gasilski društvi pa niso mogli obnoviti. Pri velikem požaru sredi Škofje Loke, ki je ogrožal vse mesto, so morali nujno klicati poklicno gasilsko brigado iz Ljubljane in Kranja, da so rešili mesto. S tem so se »znebili« precej več denarja, kot so bila skupaj predvidena sredstva gasilske dejavnosti v občini in pomoč društvom. Po tej nepredvideni krepki brci in izkušnji so le z največjo težavo in pregovarjanjem uspeli zbrati nekdanje člane, ki so bili še kolikor toliko voljni sodelovati v obnovljenima gasilskima društvima. Druga gasilska društva pa so se morala v tem obdobju pomanjkanja sredstev, katera so šla za vzdrževanje poklicne dežurne službe v Škofji Loki, vzdrževati s prosjačenjem in veseliciami, če so hotela obstojati in opravljati svojo človekoljubno akcijo v službi ljudstva, za pomoč bližnjemu in varstvu družbene in privatne imovine.

Jeseni so si dobračevski gasilci pridobili lastninske pravice do bivšega Škandrovega zemljišča, na kar so si predstavniki požarne skupnosti in oddelka za urbanizem občine ogledali predvideno lokacijo za orodjarno. Zaradi prej navedenih razlogov in potreb zaenkrat niso dosegli soglasja. Vendar je predstavnik oddelka za urbanizem dal zanimiv in sprejemljiv predlog: v Žireh ste samoupravalci in se družbeno dogovarjate. Dogovorite se! Kar se boste dogovorili in sklenili, nam sporočite in mi vam bomo ugodili, če niso v nasprotju z drugimi samoupravnimi dogovori. Vi si sami krojite svoje samoupravne odnose in potrebe dogovorite se glede na vaše potrebe.

Mizarsko podjetje na Dobračevi se bo moralo v doglednem času preseliti v industrijsko cono, ker je sedaj že v nasprotju z požarno varnostjo na tem območju. S požarno nevarnostjo ogroža dosedanje vaško okolje, kjer bi se lahko ponovila požarna katastrofa ob začetku tega stoletja, še celo v večjem obsegu.

Po odselitvi lesarjev bi bila sproščena zemljišča površina za stanovanjsko gradnjo na tem vaškem območju, za kar sedaj zaradi prisotnosti lesarjev ne ustreza, kljub temu, da sta zgrajena oba vodna bazena za takojšnjo in učinkovito posredovanje v slučaju požara.

Prihodnje leto predvidevamo odkup zemljišča pod Klavdivarjem in Etiketo, s površino

Gradnja zbiralnega bazena na Dobračevi 1976

Od tu in tam

(Nadaljevanje s 15. strani)

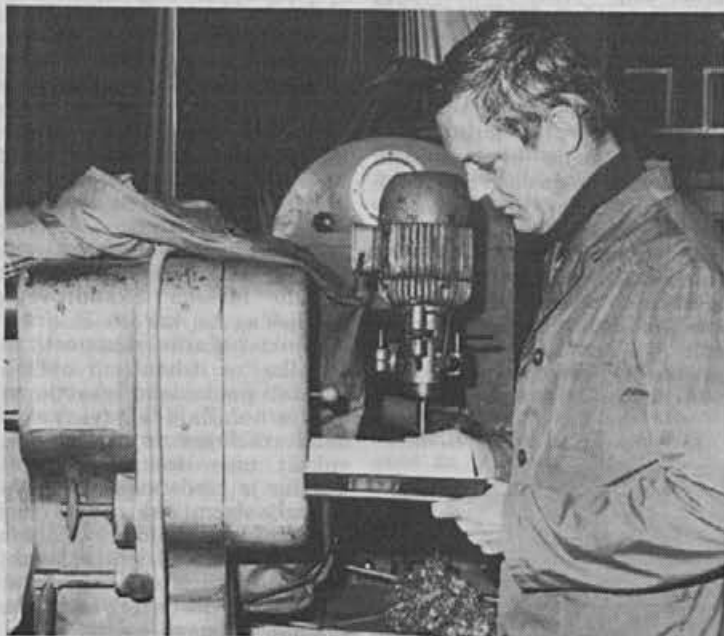
okrog 4 ha za potrebe Mizarskega podjetja ali kakor se bo že v prihodnje imenovalo. Kajti predvideno je, da bi v tem kompleksu združili vso predelavo lesa, vključno odpadkov, ki bo ekonomsko opravičljiva za popoln izkoristek lesne mase na žirovskem področju v čimbolj finalni proizvod, ki je največ vreden. Ta lesni kombinat naj bi imel v svojem sestavu tudi sodobno žago, ker dosedanja, čeprav ni še tako stara in ki jo ima KGZ Sora, ekonomsko in z ozirom na izkoristek vrednejše sortirane lesne mase ni več zadovoljiva.

Objektom v industrijski coni se bo kasneje moral verjetno pridružiti tudi Poliks. Na spodnji strani objektov indu-

strijske cone proti Sori pa je v načrtu prečiščevalnica za vse industrijske odplake, preden se bodo smele očiščene spustiti v tekoče vode.

Vprašanje je, kako bo v prihodnje z združevanjem sredstev med posameznimi OZD. Mizarji sami predvidenemu načrtu ne bodo kos. V bližnji preteklosti lesarji niso pokazali največ volje za svoj perspektivni razvoj in potrebe krajevne skupnosti in svojega kraja. V tem primeru je združevanje sredstev združenih podjetij strojogradnje pri izgradnji nove hale Klavarja in pa sedanja izgradnja nove skladiščne hale Etikete, kjer poleg drugih OZD združuje sredstva tudi naša OZD Alpina, lahko za zgled ostalim.

Ivan Reven

Vedno je dovolj popravil

Sledite njihovemu zgledu

Od tu

Ni čudno, da je bila dolga leta igralka pri Sokolu, razmišljam, ko oživljava stare zgodbe z živahno rojakinjo Mileno Tršar iz Logatca (Mileno Fricovo).

»Moje igrilstvo«, pripoveduje Milena, »se je pričelo s tem, da so me kot otroka prinesli na oder v košu. Ja, ja, tista leta so bila zame najsrečnejša. V Sokolu smo telovadili in igrali, to je bilo življenje!«

To je trajalo tja do šestnajstega leta, ko je v Logatcu spoznala svojega bodočega moža. Še nekaj let – in leta 1932. se je poročila in od tedaj je v Logatcu.

»Tu sem nadaljevala s svojo dejavnostjo v Sokolu, kolikor mi je pač dopuščala družina s štirimi otroci. Pri možu sem se usposobila in skupaj sva vodila krojaštvo. Tako smo se nekako pretolkli tja do vojne.«

Njen oče je bil terenec in življenje je bilo tisti čas kar se da nevarno. Najbolj

se spominja dogodka, ko je rešila iz zapora tri Žirovce, ki so delali za partizane, ko je z vso zagnanostjo tvegala in posredovala v Logatcu.

Vojna je minila; otroci so zrastle; prišli so tudi vnuki. Sedem jih je; večnoma je spet pomagala Milena. Tako so minila desetletja.

V zadnjem času sta z možem prenehala z obrtjo. Popravili so hišo, v kateri se je pred sto leti začelo logaško gasilstvo, in se pričela ukvarjati s turizmom. »Oddajamo tujske sobe in si pridobivamo prijatelje po vsem svetu. Vabijo naju, naj jih obišče. Upa, da bova v tem uspela.«

Kar redno mesečno se srečujejo naše rojakinje: Milena, Julka, Cenka, Vida, Veronika, Slavka. To kaže na trdno medsebojno vez, ki drži že pol stoletja.

Ob največjih praznikih, kot je bila npr. 100-letnica logaškega gasilstva, pa ne

glede na svojih šestinšestdeset let obleče Milena tudi pristno narodno nošo in se postavi na čelo mladenk v nekoliko manj pristnih nošah.

Tekst:

Nejko Podobnik

Foto: Brigita Grošelj

Od tu in tam

Od tu in tam

Od tu in tam

Tudi nas zanimajo problemi razvoja Poljanske doline

Klub študentov Poljanske doline se je že lani začel vključevati v življenje v svojem domačem okolju, podobno pa želimo nadaljevati tudi letos.

17. novembra smo na Trebiji v okviru svojega sestanka pripravili okroglo mizo o smereh gospodarskega razvoja Poljanske doline. Namen organiziranja okrogle mize ni bil le v seznanjanju članov kluba z obravnavano problematiko, ampak smo želeli navezati tudi tesnejše stike z delovnimi organizacijami na našem področju.

K sodelovanju smo povabili tudi predstavnike krajevnih skupnosti in delovnih organizacij v naši dolini.

Našemu povabilu se je odzval Peter Petrič, predsednik izvršnega sveta skupščine občine Škofja Loka, ki nas je uvodoma seznanil z načrtom dolgoročnega razvoja naše doline. Poudaril je tesno povezanost razvoja gospodarstva z razvojem socialnih odnosov in družbenega samoupravljanja.

Naj povzamem nekaj njegovih misli:

— V občini Škofja Loka predvidevamo v prihodnosti 2,4 % rast zaposlovanja (sedaj 4 %).

— Bodočnost konkurenčnosti in uspešnosti naših delovnih organizacij je v proizvodih,

ki vsebujejo visoko stopnjo znanja.

— Industrija je v občini močno razvita (lesna, čevljarstva, kovinsko-predelovalna), zato pa je slabše razvit terciarni sektor (trgovina, promet), prav razvoju terciarnega sektorja moramo posvetiti več pozornosti.

— Dolgoročni načrt predvideva tudi razvoj kmetijstva, razdrobljena kmečka posestva je potrebno združevati in na njih uvajati družbeni način proizvodnje. Kmet bo tako dejansko postajal delavec.

— Naše delovne organizacije so precej ozko specializirane, kar je zelo pomembno in pozitivno, ne smejo pa biti preveč kratkoročno usmerjene.

Potrebno bo izdelati tudi načrte glede možne preusmeritve proizvodnje v prihodnosti na izdelke, s katerimi bi na tržišču bolj uspeli.

Sledila je precej živahna razprava o problemih, s katerimi se soočamo in se bomo še soočali v Poljanski dolini.

V zvezi z delovanjem rudnika urana in novo cesto je tovarni Petrič poudaril, da bo rudnik urana z okrog 400 zaposlenimi vplival ne samo na gospodarski razvoj doline, ampak tudi na družbeno infrastrukturo (vrtci, šole). V njem bo zaposleno relativno malo nekvalificiranih delavcev, za-

loge urana pa omogočajo delovanje rudnika za obdobje štiridesetih let. Ti uranska cesta ima po njegovem mnenju velik strateški pomen, saj pomeni najkrajšo povezavo ostale Slovenije s Primorsko, z začetkom gradnje naj bi začeli prihodnjo pomlad.

V razpravo so s svojimi predlogi, problemi in pobudami posegli še predstavniki KS Trebija in Sovodnj, OZS SMS Žiri in Žirovski vrh ter predstavnik DO Marmor Hotavlje.

Pogovor se je ob koncu usmeril še na problem planiranja kadrov v delovnih organizacijah našega področja. Zanimivo je, da okrog 60 % študentov kluba študira na tehničnih fakultetah, medtem ko morajo delovne organizacije iskati kadre druge, pa imajo »domači« študentje kar v precejšnji meri štipendije v delovnih organizacijah zunaj Poljanske doline. Vzrok takšnega stanja je v premajhni povezavi med klubom študentov in delovnimi organizacijami, pa tudi delovne organizacije verjetno pre malo planirajo kadre, oz. probleme s tega področja rešujejo preveč kratkoročno. Šele izdelan dolgoročni koncept gospodarskega razvoja bo omogočil tudi uspešnejše planiranje kadrov, s tem pa seveda večjo zavzetost ljudi in hitrejši napredek.

Mišo ČEPLAK

Po nekdanji stezi

IN BLIŽNJI, KI JE NEKDAJ VODILA IZPRED STROJARJA V STARI VASI NA LEDINICO, NAJ BI VODILA NOVA CESTA ZA DOSTOP V INDUSTRIJSKO CONO IN DALJE ČEZ NOV MOST NA LEDINICO

Vsi proizvodni objekti v industrijski coni, ki že obstajajo, so brez ustreznih cestne povezave. Sedanja neustrezna ozka pot ob bregu potoka Rakulj je odročna, poteka ob stanovanjskem naselju, je povsem neprimerna za tovarni promet, s svojim hrupom in zasmrajevanjem pa moti tamkajšnje stanovalce. Načrtovalci nekako predvidevajo, naj bi cesta potekala mimo gornjega roba kompleksa Alpine in njenem obratu Plastike, pri Etiki bi se priključila cesta iz smeri trgovine Market, kjer bi se izza Kladivarja ob potoku Rakulj obrnila proti reki Sori. Izpod Kladivarja bi potekala ob kompleksu, ki je rezerviran za Mizarsko podjetje na Dobračevi, ki se bo moralo semkaj preseliti. Cesta bi nato tekla dalje do prvega zaselka na Ledinici, kjer je sedaj brv in je predviden nov betonski most, pri Matevžu Pečelinu pa bi zavila proti Ledinici.

Vsekakor bo ta rešitev dokaj neugodno vplivala na tovarno Alpina, ker bo morala vse dosedanje prometne dostope do proizvodnih objektov na gornji strani tovarne preusmeriti na spodnjo stran. Pa tudi cesto proti Strojarni bi kazalo usmeriti na breg reke Račeve. Vsekakor bo to prineslo tudi precejšnje dodatne stroške delovnemu kolektivu.

Nova cesta bi po dosedanjem okvirnem proračunu stala okrog 8 milijonov din, te naj bi zbrale OZD, ter bi bila zajeta v prvem planu. V drugem planu pa bi zgradili most čez Soro na Ledinici, za katerega bi bilo treba zbrati približno 6 milijonov din. Za most bi prispevala krajevna skupnost 2,5 milij. ostalih 3,5 milijona din pa OZD. To so vsekakor precejšnja sredstva, vendar bo treba doseči predvideni razvoj, ne pa se prepustiti anarhiji in zanemarjenosti kraja.

Ivan Reven

Študentje so pozorno poslušali predsednika IS in posegli v razpravo.

To je naš kraj

To je naš kraj

To je naš kraj

Mnogo odprtih vprašanj Rešujemo

Zaključek leta je priložnost, da ocenimo preteklost in načrtamo prihodnost. Prav zato smo zaprosili predsednika skupščine krajevnih skupnosti Ziri Toneta Oblaka, naj oceni ta žirovski politični trenutek.

»Program dela krajevnih skupnosti do konca srednjeročnega obdobja je izredno širok in zahteven. Samo kanalizacija bo stala okrog štirideset milijonov din s čistilno napravo vred. Glavne kanale naj bi zgradili do konca leta 1979. Gradnja sekundarnih kanalov pa je odvisna od posameznih sosesk. Primer kompletne ureditve je »Polje«, kjer bodo gradili kanalizacijo, vodovod, telefonsko omrežje in asfaltirali ceste. Na ta način bi postopoma uredili vse ostale dele Žirov.

Letos smo rešili tudi bolečo točko – z odprtjem vodnega črpalnice smo dosegli, da imamo v Žireh vodo, tudi v sušnem obdobju. To nas je stalo 1,5 milijona. Seveda bo treba v zvezi z vodovodom še marsikaj napraviti. Ponekod dopolniti, druge obnavljati.

Smetišče je kričec primer neurejenosti. Vendar se tudi stvari v zvezi s tem urejujejo. Zbrana so že skoraj vsa soglasja in računamo, da bomo zadeve uredili v prihodnjem letu.

Kamen spótko je tudi žirovsko televizijsko omrežje. Na Koprivniku naj bi poleg prvega in drugega programa dobili možnost spremljati tudi tretji zagrebški program. Vendar so se stvari zataknila na RTV Ljubljana, tako smo iz tehničnih razlogov letos ostali na cedilu. Podobno je s pretvornikom na Fricovem griču, ki naj bi pokrival predele, ker sedaj ne morejo spremljati drugega programa.

Dokončno se oblikuje zazidalni načrt ureditve centra in

v drugi fazi zazidalni načrt širše ureditve s športno cono.

V zvezi s sredstvi, ki jih zbiramo s samoprispevkom še tole: celoten zazidalni načrt v zvezi z ureditvijo pokopališča, njegovo razširitev in dohodom je bil razgrnjen. Tako bo možno kmalu v začetku prihodnjega leta urejevati dohod in parkirišča iz sredstev samoprispevka in kreditov.

Podobno je z domom TVD Partizana. Dokončno se oblikuje načrti in prihodnje leto bo možna gradnja prav tako s pomočjo kreditov.

Še do leta 1980 naj bi izboljšali cestno povezavo od Dobračeve do Nove vasi na robu naselja. Podobno predvidevamo povezave ceste od Dimitrija Novaka do mosta pri Binetu. Nadaljevali bomo tudi z asfaltiranjem ostalih cest v stanovanjskih soseskah, s sofinanciranjem krajanov. V obdobju do leta 1980 pa še ureditev pločnikov od Petrona do Dobračeve, v dolžini 1 km.

Kritično je tudi stanje nekaterih mostov, npr. na Lednici in v Brekovicah. Priprave za obnovo ali gradnjo na Lednici tečejo in računamo, da bi pospešeno uredili zadeve v letu 1979, se dokončno dogovorili s prizadetimi občani in zbrali potrebna sredstva.

V letu 1979 nameravamo tudi pospešiti priprave za gradnjo telefonije, do konca leta 1980 pa elektrifikacijsko dopolnitev nekaterih področij (Jarčja dolina, Breznica, Lednica, Goli vrh, okolica blokov). Pripravljamo tudi načrte za bolj načrtno blokovno, usmerjeno in zasebno stanovanjsko gradnjo.

Avto moto društvo načrtuje gradnjo svojega doma.

Pripravljamo pa načrte za regulacijo Sore od Brekovic do Sela. Dela naj bi opravili v naslednjem mandatnem obdobju.

Omenim naj tudi gradnjo lekarne v letu 1979 in ulično razsvetljavo do konca leta 1980. Tudi za športno rekreacijski center že pripravljajo načrte.

Lokalna radijska postaja naj bi pričela delovati kmalu po novem letu.

V okviru industrijske cone pripravljamo gradnjo krožne industrijske ceste, pripravljamo pa projekte za toplarno in požarno varnostne objekte.

Balinarji spet

Odgovor na sestavek v Delu-življenje

Izvršni odbor BŠD Žiri je na svoji seji, dne 9. 12. 1978 obravnaval članek, ki je bil objavljen v vašem glasilu Delo-življenje št. 12., pod naslovom »Balinarji uspešni«.

Članek vsebuje precej neresnic, ki dajejo nepoučenemu bralcu izkrivljeno sliko na delo Balinarskega športnega društva Žiri. Pisec se je podpisal samo z »Balinarji«, vsled tega menimo, da je za objavo odgovoren glavni urednik glasila Delo-življenje.

Med drugim je navedeno, da »Balinarsko športno društvo Žiri« hoče neupravičeno odvzeti krogle, ki jih je sindikalna organizacija tovarne Alpina dala v uporabo Balinarskemu športnemu društvu v Žireh. Društvo ni nikakor smatralo, da so te krogle njena last, saj je bilo iz podpisanega potrdila o prevzemu razvidno, da so krogle dane društvu samo v uporabo.

Glede »poizkusa« odvzema krogel pa je stvar naslednja: Tovariš Janez Ovsenk iz Stare vasi, zaposlen v Alpini Žiri in član našega društva je junija letos vzel vseh 8 krogel, ne da bi za ta nenavadni ukrep dal kakršno-koli pooblastilo sindikalne organizacije Alpina, ki je po našem mnenju edina pristojna za tak ukrep.

O zadevi je izvršni odbor društva razpravljal na svoji seji ter sklenil, da se z dopisom obrne na sindikalno organizacijo Alpine za zahtevkom, da nam dostavijo potrdilo o odvzemu krogel.

Pisec tudi trdi, da med balinarji v društvu ni pravega razumevanja na kar lahko odgovorimo naslednje:

Mnenje posameznika, ki je v slabih odnosih z večino balinarjev, ne more biti merilo za razmere v društvu, ki goji športno rekreacijo vseh članov društva, ne pa samo za samozvane vrhunsko razvrščene športnike.

Neresnična je tudi navedba, da je izvršni odbor društva neupravičeno odpovedal balinarsko tekmovalstvo v »Gorenjski ligi«. TTKS, namreč ne financira takih vrhunskih srečanj, temveč daje skromno pomoč samo za množično rekreativno dejavnost, ki edina zagotavlja, da lahko na domačih stezah sodelujejo vsi člani.

Udeležba na tovrstnih tekmovanjih pa društvo preveč stane, za kar pa ni dovolj finančnih sredstev. Prav gotovo pa v zvezi s tem izvršni odbor lahko s polno odgovornostjo sprejme ustrezen sklep.

Mislimo, da bi bile tri športne steze, ki jih imamo ob smotni razdelitvi časa treninga in tekmovanj lahko še lep čas dovolj.

Alojz FIRŠT

Tušek tretji

Tudi letos so se udeležili tekmovalci Judo kluba Alpina tradicionalnega memoriala NAGAOKE v Ljubljani. V konkurenci jugoslovanskih in poljskih judoistov se je naš tekmovallec Branko Tušek uvrstil na tretje mesto pri mladincih v polsrednji kategoriji. V polfinalu je po točkah izgubil s prvouvrščenim LAŽIČEM iz Rume.

Tone MLAKAR

Za mrliško vežico so darovali

Meho Ikič, Jože Eniko in Zdravko Vehar po 10 din ob smrti Katarine Grošelj;

Planinsko društvo Žiri 500 din, Partizan Žiri 500 din ob smrti nekdanjega člana Franca Bačnarja.

To je naš kraj

To je naš kraj

To je naš kraj

Na Triglavu

Dolgo, dalj kot ponavadi so minevale tiste tri ure pouka. Končno konec. Kako težko sem ga čakala. Sedaj pa takoj domov, da se preoblečem, spravim v nahrbtnik še preostale stvari, potem pa na Triglav.

Zbirališče je bilo pred Združenim domom. Zbralo se nas je kar veliko. Stlačili smo se v dva kombija. Seveda ne sami. Z nami sta bila oba mentorja Planinskega društva in vodnik.

Peljali smo se od Žirov do Pokljuk, od tu naprej pa smo šli peš. Težki nahrbtniki so nas vlekli k tlom, toda volja, da zmagamo, nam je dajala moči. Prve strmine so bile najhujše, saj se še nismo vhodili. Tudi vreme nam v začetku ni bilo naklonjeno. Oblačno nebo in ponekod tudi malo dežja sta nas spremljala vse do Vodnikovih koč, k kateri smo prispeli zvečer. »Tukaj bomo torej prenočili,« smo si šepetali. »In tja gor se bomo povzpeli jutri,« smo s prstom pokazali na majhno svetlečo piko – koč na Planiki.

Ko smo stopili v izbo Vodnikovih koč, so nas vsi začudeno pogledali. »Le kam vas bomo dali?« so se spraševali. Vendar so za nas le našli nekaj prostora. Spraznili so zgornjo

sobo, skupna ležišča, kjer so nas nastanili kot sardine. Dolgo nismo zaspali. Pogovarjali smo se o vsem mogočem, glavna tema pa je bil jutrišnji dan.

Naslednje jutro je bilo mrzlo, vendar se nam je obetal lep dan. Sonce je že pokukalo izza gorovja, tako da si nismo mogli želeli lepšega jutra.

Odšli smo. Zopet so se vrstile skale, tu pa tam kakšna žična vrv. Večkrat smo se ustavili in se ogledovali po okoliških gorah in vrhovih. Kako lepo so se svetili v jutranjem soncu in kako veličastna je bila tedaj narava. Človek bi kar sedel in gledal, toda morali smo naprej proti našemu očaku Triglavu. Že malce zadihani smo prišli na Planiko. To je bila naša odskočna točka do cilja.

Malo postanka, potem pa naprej. Toda sedaj to ni bila več navadna hoja. Treba je bilo plezati. Same skale in klini. Kljub temu pot ni bila preveč naporna. Veselo smo priplezali na greben, kjer se stikata naša pot ter pot, ki vodi s Kredarice proti vrhu. Tam smo pustili nahrbtnike in se neobremenjeni odpravili na vrh. Vreme se je do tedaj že malo skisalo, tako da je bilo oblačno in vetrovno.

Pot po grebenu se je zelo vlekla. Že smo mislili, da smo na vrhu, pa smo pred seboj zagledali še eno triglavsko glavo. Naposled se je le prikazal Aljažev stolp. Hitro smo si žigosali izkaznice, potem pa je prišlo najhujše. Krst. Tistim, ki so bili na Triglavu drugič, tretjič, so se zasvetile oči. Težko so že čakali, da nas namlatijo. No, tudi to je minilo. Srečni smo se odpravili na sestop. Navzdol je šlo malo teže, vendar dokler nam ramen niso težili nahrbtniki, ni bilo tako hudo. Ko smo prišli do njih, smo jih optali in se začeli spuščati proti Kredarici. Tedaj je bilo treba bolj paziti. Ta stran je zelo strma, sami klini, »zajle«. Težko se je bilo srečevati s planinci, ki so se šele vzpenjali proti vrhu.

Prišli smo na Kredarico, nekoliko utrujeni, vendar živi in celi. Kmalu smo se odpravili proti Staničevi koči. Sedaj pot ni bila več tako težka in kar lepo je bilo hoditi. Čeprav se nam je zdela koč, ki smo jo od daleč zagledali, tako blizu, smo do nje hodili kar dolgo. Tu smo se okrepčali in odpohčili, potem pa smo se spustili proti Kotu. Hoja je bila zelo utrudljiva, saj vodi steza preko samih melišč in zaplat snega. Dolina, ki se nam je zdela kdaj pa kdaj že tako blizu, se je kar odmikala. Naposled smo jo vendarle ujeli. Utrujeni smo posedli po jasi, nekaj kilometrov od Mojstrane. Tja sta po nas prišla kombija. Odpeljali smo se proti domu, a z mislimi smo bili še vedno na Triglavu. Kako lepa dneva smo preživeli v objemu planin in svežega gorskega zraka!

Andreja SMEH, 8. a

Dragi jež!

Na Fricovem griču gledamo iz starega dela Žirov nov vikend. Mislimo, da bomo letos dobili tudi že obljubljeno – stolp, ki bi oddajal drugi program televizije, da bi bili večeri krajši, saj se ne moremo niti sprehajati po »aveniji« do mostu čez Soro, ker ulične razsvetljave že dolgo ni.

Prav tako težko hodimo na rekreacijo, ker je telovadnica slabo ogrevana. Še sreča, da nas v mrzli dvorani na tekmah ogrejejo naši športniki!

Posledice občutimo, žal, le krajani, zanima pa nas, če se bo na tvoje bodice ujel kakšen povzročitelj, ki bo povedal vzroke. Žirovc

Ko smo že zagazili v letošnji sneg, še par besed o tem novem, lepem belem asfaltu.

Res ne vem, kaj je z nami tu na koncu doline, da smo zmerom zadnji, sramotno je, da lahko naša cestna služba prepluži in preorje zapadli sneg šele čez dva dni, ko ga že ni več.

Mogoče pridejo zato v Žiri tako pozno, ker smo tudi v abecedi zadnji. Mogoče bi bilo bolje, ko bi se preimenovali v Skofja Žiri.

»DELO - ŽIVLJENJE« je glasilo ALPINE, tovarne Obutve Žiri, Stara vas 23, n.s.o., ki ima v svoji sestavi TOZD Obutev Žiri, TOZD Obutev Gorenja vas, TOZD Plastika Žiri, TOZD Prodaja Žiri in Delovno skupnost skupnih služb. Ureja ga uredniški odbor: Stane Čar, Anton Eniko, Srečko Erzenožnik, Tomaž Justin, Marija Kastelec, Tončka Oblak, Marta Pivk, Anuška Kavčič – tehnični urednik, Nejko Podobnik – odgovorni urednik. Izhaja mesečno, naklada 1800 izvodov. Fotografije: Brigita Grošelj. Tisk: Gorenjski tisk, Kranj

Naši planinci so proslavili »200-letnico prvega pohoda na Triglav«

Bežno ozrimo se v leto preteklo

V večnosti morje čas se izteka,
čas, ki ostal bo vedno brez mej;
tudi če stiska v spono človeka,
mi bomo smelo zrlj naprej.

Letošnje leto nam je minilo,
zemlja napravi k soncu obrat;
kaj se v tem času je pripetilo,
menim, da vsakdo slišal bi rad.

Se le z uspehom vsakdo ponaša,
ki je vključen v naš kolektiv;
res da ob tem se marsikdo vpraša,
sem se dovolj med letom potil.

Vsakdo plodove dela prešteva,
ki jih ustvaril v letu je dni,
morda nekoga sreča preveč,
drugim pa sije srd iz oči.

Mnogim se delo prav ne vrednoti
in čez sistem se plačni jeze,
vseh nas pa tiha skrb se poloti,
če referendum nam ne uspe.

Zdaj že dovolj o tem smo kramljali,
pojdemo raje v pravljичni svet,
mož dvanaajstero bomo spoznali,
čas enoletni je mednje razpet.

Tudi če zdaj so že v zgodovini,
vedno še jasno zrejo pred se,
kaj se zgodilo tu je v ALPINI,
reči o tem, nam nekaj žele.

Takole poroča nam JANUAR:
»To je resnično velik bil križ,
ko se je delavec, zdaj gospodar,
trdo boril za večji drobiž.

Predno mi vladanja čas je minil,
vse je prevečal borbeni duh,
saj referendum pripravljen je bil,
ki naj odmeri delavcu kruh.
Maž FEBRUAR zaviha si brke,
mirno počasi spregovori,
kdo razumel poglede bi mrke,
ki mu sijajo iz mračnih oči.

»Čudna se moda v ALPINI prične,
ko na vladarski sedel sem tron,
mesta pomembna pustiti žele,
v strahu da ginemo v večni zaton.

Naša skladišča so se uredila,
v lepem razkošju zdaj so potsod,
ni pa še stara praksa minila,
prostor jim išče se še drugod.

Nov že obrat na COLU gradijo,
se govorilo vse je poprek,
vendar še zdaj v starem sedijo,
kdo jim pomagal bo iz zadreg.

V mojih se dneh je muza smehljala,
praznik kulturni se je slavil,
KRANJCEM bo miljša zvezda sijala,
vzkliknil bi pesnik in nam napil.

MAREC se dvigne potem nasmejan,
cvetko pomladno v roki drži,
z nežnostjo žensko ves je obdan,
z glasom slovesnim spregovori:

»V mesecu mojem praznik slavijo,
žene naprednega vsega sveta,
svoje pravice naj priborijo,
v družbi enakost naj jim velja.

Tudi v ALPINI se še borijo,
pa le zaprositor ne za oblast,
kadar pa praznik svoj proslavijo,
BAKHUSU rade izkažejo čast.

V času so mojem volitve bile,
za delegate forumov vseh,
sisi in skupščine zopet dobe,
vodstvo sposobno tu na teh tleh.

Mesec APRIL se v zimsko obleko,
z vrha do tal je toplo odel,
vigred ni mogla priti sem preko,
on pa je brez zadrege začel:

»Letos v ALPINI spet so slavili,
tisti ki dvajset, trideset let,
svojega dela tu so pustili,
spremljaj jih sreča tudi posled.

V času s tem je tu reševalo,
zdravljenje zob na boljši način,
žal pa je le pri starem ostalo,
in zapustilo tožen spomin.

MAJ se je v cvetje pomladno odel,
rosa deževna z njega kaplja,
vendar je z gromkim glasom začel:
»ČAST IN OBLAST NAJ DELU VELJA.

V naši ALPINI zdaj brez težave,
v noh volitvah spet smo bili,
novi organi vse samouprave,
v vodstvo tovarne spet so prišli.

Tekla ob tem je tudi razprava,
dajmo učinku večji polet,
ali se našla tu je pot prava,
nam bo poročal delavski svet.

JUNI nam toplo poletje obeta,
in nam odkriva čisto nov plan,
kje naj kanalov vod se razpleta,
kdaj se odpravil smrad bo na stran.

Občina v JUNIJU je podpisala,
listo pobratimstva z brati tam čez,
in se ob enem je zavezala,
z njimi držati trajnejšo vez.

JULIJ v poletnem žaru nastopi,
ko nam dopustov čas se prične,
k morju in soncu gremo nasproti,
al pa pri gradnji se pljune v roke.

V času nas tem je TUZLA pozvala,
kjer šuštarjada je tokrat bila,
športna ekipa se tja je podala,
in brez kolajn nazaj je prišla.

V mesecu AVGUSTU nadaljevali,
smo še z izleti julijske dni,
v kraje različne smo se podali,
vračali radi spet se v ŽIRI.

Autobus vozi zdaj na LEDINE,
delavci tja se vozijo z njim,
kratka jim pot je v hrib iz doline,
bati se ni velikih strmčin.

V gorenjsko odšli smo skalnato stran,
ko jubilej je TRIGLAV slavil,
zvalil nas k sebi gora velikan,
vsak se ob njem lepot je navžil.

Mesec SEPTEMBER pa nam poroča,
da se ohranil mu letni je žar,
delovna vnema je že bolj vroča,
mimo je zdaj dopustniški čar.

Zdaj so že v teku skrbne priprave,
za srednjeročni družbeni plan,
misli nam težke polnijo glave,
kaj nam prinese jutrišnji dan.

Zdaj se sklicuje spet konferenca
vseh poslovođij iz trgovin,
ali smo boljši kot konkurenca,
nam bo pokazal kasnejši termin.

Mesec OKTOBER v sončnem sijaju,
nam je poročal ves nasmejan;
»praznik imeli v našem smo kraju,
to je ŽIROVCEM veliki dan.

Šola s prizidkom zdaj se ponaša,
ki je prispevka našega plod,
križa po vodi se ne oglašja,
ker smo odprli nov vodovod.

Mesec NOVEMBER sredi sivine,
v praznično nošo ves je odel,
datum vsebuje iz zgodovine,
in to že petintrideset let.

Praznik največji on nam razglašja,
praznik, ki ga proslavljamo vsi,
dan ko rodila republika naša,
v dnevih težavnih se je iz krvi.

V naši ALPINI pa se borimo,
da bi načrtan končno bil plan,
kakšne zaloge naj si držimo,
dinar lahko je tu poiskan.

Tudi reklama ni brez pomena,
saj nam prinaša boljši uspeh,
HOD-DOG bila oblika je ena,
kjer sodelovali smo v teh dneh.
V mesecu DECEMBRU modna revija,
prvič bila pri nas je v ŽIREH,
vse je potekalo kot melodija,
le zunaj padal debel je sneg.

Mesec DECEMBER tiho šepetaje,
priden je bil ta vaš kolektiv,
da bo žarel vaš praznik od sreče,
vam se dobiček bo podelil.

Mesci može zdaj sklonijo glave,
in se počasi umaknejo v stran,
padel je zastor, konec predstave,
novega leta napočil je dan.

Anton Žakelj